

Рік VII.

Січень-Лютый 1952 р.

Ч. 1(13).

ВІСТІ УТГІ

UTGI 050
B538

ОРГАН ВНУТРІШНЬОЇ ІНФОРМАЦІЇ ПРОФЕСУРИ, АБСОЛЬВЕНТІВ І СТУДЕНТІВ
У Т Г І.

З м і с т :

	Стор.
Від Ректорату:	
Лист Іх Магніфіценції п. ректора до Сенату УТГІ	3
" - " - до проректора доц. інж. Пеленського Дамяна	3
" - " - до проректора проф. д-ра Савицького Петра	4
Постанови Сенату із 1. січня 1952 року	4
" - " - із 10. лютого 1952 року	5
Повідомлення Вибірчої Комісії	5
Комунікати Ділового Комітету для відсвяткування 30-літ. УГА-УТГІ	6
П'ятиліття "Вістей УТГІ"	8
Сектор Позаочного Навчання:	
Від Секретаріату Сектора Позаочного Навчання	9
Стипендії для студійників позаочного навчання УТГІ	10
Листування студійників Сектора Позаочного Навчання	10
Науковий Сектор:	
Порядок публичних засідань Наукового Сектора	12
Видання "Наукового Бюлетеня"	12
Хроніка	13
Наукові нотатки	14
Новорічна зустріч	15
Різдвяні та Новорічні побажання	19
З наших листувань:	
" - " - проф. др. Б.Іваницький, Ректор УТГІ	24
Австралія - проф. П.Шулежко, лект. інж. А.Карташевський	25
Англія - Українська Студентська Громада в Лондоні	27
Аргентина - доц. Т.Буката	26
Бразилія - проф. др. Б.Боженко	28
Еспанія - проф. др. А.Архімович	29
Парагвай - лект. інж. А.Кудинський	29
США - проф. І.Драбатий, проф. І.Розгін, доц. др. О.Кононенко	30
Японія - Geological Survey of Japan	31
Мгр. З.Д.Мельник: Деякі можливості збільшення зисків підприємства	32
Інж. М.Галів : Чи справді так?	35
Надіслані журнали й видання	38
Спогошення:	
Сектор Позаочного Навчання	39
Управа Товариства Українських Інженерів і Техніків у Німеч.	39
Від Видавництва:	
Листа помертв на "Видавничий фонд УТГІ"	40
Ландтгова система помертв на "Видавничий фонд УТГІ"	40
Переїздили	41
Вїїхали	41

---: : : : 00000 : : : : ---

Адреса Видавництва: Ukrainisches Tech.-Wirtschaftliches Institut
Zw. Postamt München 21, Ramersdorf-Postfach,
Deutschland, Europa.

Наукова бібліотека
Національного університету
«Києво-Могилянська
академія»

В І Д Р Е К Т О Р А Т У

Ректор УТГІ.

Мюнхен, 6. лютого 1952 р.

До Хвального Сенату УТГІ,
на руки п.доц.дипл.інж. Дамяна Пеленського.

Високоповажані Панове!

Мої родинні обставини й необхідність спокою й відпочинку після х.о роби вимагають мого від'їзду до єина в США. Але я маю повернутися до Європи за декілька місяців і тому до часу закінчення каденції я не зголошую демісії зі свого становища Ректора, беручи зокрема під увагу і мій обов'язок щодо досі незалагодженої справи створення легального осередку нашого традиційного УТГІ в США, та готовий бути корисним на становищі Ректора УТГІ в міру потреби й можливості також в інших справах УТГІ в США, як також у Німеччині. На час мого виїзду обов'язки Ректора заступатимуть пп.Проректори - доц. дипл. інж. Дамян Пеленський і проф. др. Петро Савицький - згідно з компетенціями, зазначеними в адресованих до них листах, що їх відписи при цьому долучуються.

Прошу Сенат, взявши під увагу обставини, що викликають необхідність мого виїзду, дозволити мені цей виїзд на умовах зазначених в цьому і у двох згаданих листах до пп.Проректорів: доц. дипл. інж. Дамяна Пеленського і проф. д-ра Петра Савицького.

Щиро вітаю всіх ВШ. Членів Сенату, прошу переказати мій сердечний привіт також всім Колегам Членам Професорської Ради й Адміністративно-Технічного Персоналу УТГІ.

З правдивою пошаною

й товариським привітом

Проф. Др. г. к. Борис Іваницький
Ректор УТГІ.

Додатки.

Копії листів до: Проректора Доц. Дипл. Інж. Дамяна Пеленського і
Проректора Проф. Д-ра Петра Савицького.

З листа

Мюнхен, 6. лютого 1952 р.

До ВШ. Пана
Доц. Дипл. Інж. Дамяна Пеленського,
Проректора УТГІ.

Високоповажаний Пане Проректоре!

... У зв'язку з моїм виїздом, прошу Вас - як найдавнішого діяльного члена Ректорату УТГІ, перейняти від мене як загальну репрезентацію, так і загальний провід нашого традиційного УГА-УТГІ, буду

чи в контакт із Проректором Проф. Др. Петром Савицьким та користуючись опінією й виконуючи рішення чи постанови Сенату УТГІ...

З правдивою пошаною
й товариським привітом

Проф. Др. г. к. Борис Іваницький
Ректор УТГІ.

Додатки.

Копії листів до: Сенату УТГІ;
Проректора Проф. Др. П. Савицького.

З листа

До ВШ. Пана
Проф. Д-ра Петра Савицького.
Проректора УТГІ.

Мюнхен, 6. лютого 1952 р.

Високоповажаний Пане Проректоре!

.... У зв'язку з моїм виїздом прошу Вас самостійно провадити справи Секторів Позаочного Навчання та Наукового, тримаючи контакт з п. Проректором Доц. Дипл. Инж. Дамянном Пеленським та користуючись опінією й виконуючи рішення й постанови Сенату УТГІ....

З правдивою пошаною
й товариським привітом

Проф. Др. г. к. Борис Іваницький
Ректор УТГІ.

Додатки.

Копії листів до: Сенату УТГІ;
Проректора Доц. Д. Пеленського.

Що відома всіх ВШ Панів - Членів УТГІ.

ПОСТАНОВИ СЕНАТУ УТГІ

в справі чинності групи членів УТГІ в Нью-Йорку.
1. січня 1952 р., Мюнхен, Німеччина.

- I. 18. листопада 1951 року в Нью-Йорку відбулися збори частини - в перебуваючих в США членів УТГІ, що наіменували себе "Професорською Радою УТГІ". Участь у голосуванні приймало 19 осіб (за даним іменним складу голосувавших право рішального голосу по регуляміну УТГІ належало 12 особам).
- II. Ці збори відбулися на основі рішення ніким не схваленого т.зв. "Проректорату УТГІ" і не тільки без уповноваження й згоди, але й після заперечення п. Ректора УТГІ (листом до п. проф. Я. Мо-

ралеви́ча). З погляду регуля́міну УТГІ ці збори не становлять жодної "Професорської Ради УТГІ". - З цього випливає, що постанови цих зборів жадного правового значення для УТГІ не можуть мати.

III. Ці збори відбулися напередодні запланованого й схваленого Професорською Радою УТГІ 21.жовтня 1951 року кореспонденційного вибору кандидатів від усіх членів УТГІ для створення колективу з метом переведення легалізації й організації загально-репрезентаційного для всього УТГІ осередку з місцем осідку в США. Названі збори і їх рішення внесли заколот і замішання в заплановану справу згаданих виборів і примусили Ректорат, до внясення справи, перенести встановлений на 30.листопада 1951 року термін виборів на пізніше. Очевидно, жадного зв'язку з рішенням Професорської Ради УТГІ від 21.жовтня 1951 року про перенесення осередку УТГІ до США ні вибори, ні інші постанови 18.листопада - не мають, запланувалися лише справові спілки чи організації згаданої групи людей.

IV. Ця організація не має легального оформлення ні від УТГІ, ні від американської влади і, з огляду на свій приватний характер та непогодження з УТГІ, вона до системи УТГІ не входить, не становлячи ні цілості, ні частини УТГІ, і тому цій організації не належить:

- а/ право на назву "УТГІ", що її можна здобути не методом доконаних фактів (тактика політичних організацій, урядових переворотів та ін.), а тільки конституційно-академічним способом, через передання, - де́бто за згодою чи з уповноваження легального й традиційного УТГІ,
- б/ права на традиції й духові та матеріальні osiąги чи здобутки УТГІ (історія, документація, архіви, видання, майно, матеріали та ін.).

У. Не обмежувачь своїми локальними справами, ця група відрізняла собі шлях до порозуміння й відмежувалася від УТГІ, виступивши проти нього, навіть, як надридний чинник. Цим була завершена, перейшовши вже всяку міру, "двоподілова" чинність попереднього "Проректорату" й нинішнього "Ректорату" з Нью-Йорку, що й примусило, зрештою, Ректорат і Сенат УТГІ, приймаючи під увагу і все довге попереднє листування п. Ректора з п. проф. Я.Моралевичем, до прийняття тут сформульованих рішень.

В обіднику від 16.грудня 1951 року, підписаним пп. проф. С. Драгомановим і проф. Я.Моралевичем (що до виборів їх 18.листопада на Ректора й Проректора дали були свою писемну згоду п. Ректорові на участь в комісії для кореспонденційного голосування), ця група:

- 1/ зробила постанову про розв'язання комісії, створеної п. Ректором ("Комісія припиняє своє існування") і
- 2/ повідомила членів УТГІ, "щоб здержалася від участі у виборах листовим способом" (спроба пресії на волю - думки й сумління).

- Не хочемо шукати мотивів цих постанов, але останні впливають нехить авторів до спільноти рішень і єдності всіх, територіально розпорошених членів УТГІ.

Ректорат і Сенат УТГІ стоять на ґрунті постанов Професорської Ради УТГІ від 21.жовтня 1951 року і в січні-люті 1952 року переводять заплановане вже голосування для вибору колективу УТГІ з метою реалізації постанови про перенесення осередку УТГІ до США.

Від успіху чи неуспіху виборів, від їх наслідків, від поглядів, волі й активності всього творчого й заслуженого в праці й історії УТГІ членства Професорської Ради УТГІ - залежить розв'язання справи перенесення осідку УТГІ до США та скріплення нашої академічної спільноти через створення загально-академічної репрезентації УТГІ, що на ювілей свого 30-тиріччя (16.травня 1952 року) мав би прийти без порушень його внутрішніх законів і академічного порядку та в опертю на нашу товариську спільноту.

Ректорат і Сенат УТГІ кличе всіх Колег-Членів УТГІ до традиції спільноти й організованої праці - для гідного завершення 30-тиріччя національно-культурної чинності УГА-УТГІ.

Усім Членам УТГІ Ректорат і Сенат надсилають щирий Новорічний і Свято-Різдвяний привіт та побажання всього найліпшого. Багато успіхів в праці.

Проф. Др. г. к. Борис Іваницький
Ректор.

Доц. Дипл. Инж. Д.Пеленський
Проректор.

Проф. Др. Петро Савицький
Проректор і Декан Агр.-Ліс.
й Ветерин. Факультетів.

Проф. Инж. Володимир Шпіка
Декан Инжен. й Фарм. Ф-тів.

Проф. Др. Василь Орелецький
Декан Економічного Ф-ту.

Доц. Яким Вакуленко
Продекан Ветерин.й Фарм.Ф-ів.

===== 0 =====

П О С Т А Н О В И С Е Н А Т У У Т Г І

в дня 10.лютого 1952 р., Мюнхен, Німеччина.

Сенат, заслухавши листа п.Ректора проф.др.г.к. Бориса Іваницького в дня 6.лютого 1952 року у справі його тимчасового виїзду до США, - приймає його до відома і схвалює цей виїзд. Сенат висловлює їх Магніфіценції п.Ректорові свої щирі побажання, доброго відпочинку і найскорішого щасливого повороту.

П О В І Д О М Л Е Н Н Я

По останніх відомостях п.Ректор проф.др. Борис Іваницький одержав візу і в скорому часі має прибути до США. З огляду на це ЗАГАЛЬНІ ВИБОРИ РЕКТОРАТУ УТГІ тимчасово відкладається.

17.січня 1952 р.

За Виборчу Комісію:

О. Козловський - Секретар.

Проф. М.Зайцев - Голова.

К О М У Н І К А Т ч.1.

Ділового Комітету для святкування 30-літнього Ювілею УГА-УТГІ
(1922 - 1952).

До всіх ВШ Членів Педагогічного Персоналу, Абсольвентів, Студентів та Прихильників нашої Високої Політехнічної Школи УГА-УТГІ.

З 1952 роком вступили ми у ювілейний рік 30-літнього існування нашої "Альма Матер". Цей рік мусимо достойно відсвяткувати в міру наших скромних сил. Великий вклад праці на культурному полі, а з тим поважні осяги очевидні. Слід зробити нам підсумки цієї праці в нагоди 30-літнього Ювілею та пригадати собі, що зробила наша висока школа для збагачення української культури.

Святкування 30-літнього Ювілею - це не тільки відбуття нашої пасивної повинности супроти школи, але ми мусимо рівночасно показати цим святкуванням усім байдужим до української науки наші великі осяги за цей час та вказати таким способом на потребу існування українських вільних шкіл - в тому і Української Національної Політехніки - УТГІ, в котрих маємо змогу плекати вільну українську науку в час нашого теперішнього лихоліття.

Мюнхен, 29.лютого 1952 р.

За Діловий Комітет:

Лект. Инж. М.Хроновят
/ Секретар /

Проф. Др. В.Орелецький
/ Голова /

К О М У Н І К А Т ч.2.

До всіх ВШ Членів Педагогічно-Адміністративного Персоналу, Абсольвентів та Студентів УГА-УТГІ.

Щоб зафіксувати здобутки 30-літньої чинности УГА-УТГІ (1922-1952) Ректорат УТГІ планує видання Ювілейного Збірника (альманаху) і з цією метою доручив Секретареві УТГІ п. О. Козловському провадити попередню підготовчу працю та збірку матеріалів.

Діловий Комітет просить усіх вгорі названих осіб, що мають відповідні матеріали (світлин, спогади, літературу про УГА-УТГІ), порозумітися про використання цих матеріалів безпосередньо з п.О.Козловським, звертаючись на адресу:

Mr. Aleksij KOZLOWSKYJ
76 Perkins Street
New Haven 13, Conn. USA.

Є побажана також надсилка власної світлини кожного члена УТГІ.

Мюнхен, 29.II.1952р.

За Діловий Комітет:

Лект. Инж. М.Хроновят
/ Секретар /

Проф. Др. В.Орелецький
/ Голова /

ПІДГОТОВА ДОСВЯТКУВАННЯ 30-ЛІТТЯ УГА-УТГІ

Від п. проф. Бориса Лисянського з Парижу, Франція, ми одержали листа з дня 18.лютого 1952 року, якого поміщуємо, особливо те місце, яке відноситься до святкування 30-ліття УГА-УТГІ:

"... Славну річницю 30-ліття УГА-УТГІ-маємо достойно відзначити, зокрема на сторінках преси та улаштуванням публичних відчитів і урочистих академій. Щодо улаштування такої академії в Парижі, то цю справу я міг би взяти на себе, а то маю на увазі, що по боці технічному мені багато допоміг би мій дорогий друг, абсолювент УГА п. інж. С.Созонів. Прошу цю мою заяву прийняти до відома і своєчасно надіслати належні розпорядження та інформаційні матеріали..."

Член Доц. Буката Тарас із Аргентини в листі своєму до Ректорату звертається із подібним проханням, а саме:

"... Прошу прислати якийсь матеріал, щоби тут в Аргентині можна було відзначити 30-ліття УГА-УТГІ..."

З приємністю нотуємо ці наміри наших колег в справі підготовки до відсвяткування цієї великої урочистості нашої Політехніки.

З подібними заходами для відзначення цього ювілею просимо бути в тісному контакті з Діловим Комітетом для відсвяткування 30-ліття УГА-УТГІ, писати на адресу:

Ukrainisches
Technisch-Wirtschaftliches Institut
Zw. Postamt München 21,
Ramersdorf - Postfach,
Deutschland, Europa.

- - - - -

..... Хто не має грошей - є бідний, хто не має приятеля - є бідніший, але хто не має серця, - є найбідніший.....

..... Є щось гіршого, ніж не мати радості: а це - не мати надії.....

..... Той ще не помер, кого поховали, але той справді помер, кого забули.....

..... Мудрі вогню гріються, а дурні попечуться.....

..... Що є велике у житті? Мати в молодості ідеал, а зреалізувати його у віці зрілому.....

..... Тяжко дискутувати з людьми, яким дав Бог дар слова, але позбавив здібності розуміти, що пишеться й говорить.....

..... Усе дасться зроблене в відвазі й праці.....

П'ЯТИЛІТТЯ "ВІСТЕЙ УТГІ"

Випускаючи це число нашого журналу "Вісті УТГІ", вводимо в пестий рік його видання. У січні 1947 року появилось в Регенсбурзі перше число нашого органу для внутрішньої інформації професорів, абсолювентів та студентів УТГІ. Був це час найбільшого розвитку нашої Української Політехніки на чужині, в даному випадку на німецькій території. Якраз у цьому розквіті нашої високої технічної школи відчувалась пекуча потреба появи такого журналу, який мав би бути лучником між професором та студійником, що в свою чергу сприяло чимало успішному розвоєві незалежної української високої технічної школи на чужині, якою являлася УГА-УТГІ.

Хоч часи й обставини від тої пам'ятної дати змінилися, ми все ж таки глибоко віддані ідеї нашої славної "Альма Матер" хочемо продовжувати її традиції і за змінених обставин та видавати далі "Вісті УТГІ", які були б невисихаючим джерелом вісток про нашу Політехніку, бо вона продовжує свою діяльність та навчання і ніяк не думає самоліквідуватися. Навпаки, ми глибоко переконані в тому, що нам вдасться перенести нашу Політехніку до звільненої української столиці - Києва.

А в міжчасі, ми стараємось зберегти нашу високу технічну школу та дати змогу нашій молоді, що тепер студіє в чужих технічних школах, шляхом позаочного навчання набрати знання також і з ділянки українсько-технознавства, щоб ці молоді адепти науки могли бути повновартісними інженерами на звільненій Батьківщині.

Молодь наша розсіяна по всьому світі, не має змоги студіювати аудиторно в нашій українській Політехніці. Тому черпати треба з українського джерела знання позаочним способом навчання та тримати зв'язок з нашою професурою, бо лише таким способом маємо за поруку, що набуто в українській високій школі знання, стане корисним для нас не лише особисто, але що ми зможемо застосувати його також і в майбутній звільненій українській державі.

І якраз тепер, в часі нашої небувалої розпорошеності по цілому світі, відчувається потреба такого органу внутрішньої інформації ще більше, як передтим. Ми це добре знаємо і тому рішились продовжувати випуск нашого органу й далі, бо ми мусимо бути лучником між професорами, абсолювентами та студентами УТГІ і на будуче та єднати таким способом велику родину УТГІ. Ми хотіли б в майбутньому наші "Вісті УТГІ" не лише утримати, але й також їх, щодо змісту, збагатити та зробити ще цікавішими.

Але це не залежить лише від вузького кола редакційної колегії нашого журналу, яка не щадить ані часу, ані своїх скромних сил для його поліпшення, але також і від всіх його прихильників. Матеріальна сторінка відіграє тут чималу роль, бо треба купувати папір, платити за ротадійну машину, поштову оплату і т. д., а це все повинно бути справою не лише самої редакційної колегії, але також усіх читачів та прихильників "Вістей УТГІ". Святкуючи тридцятилітній ювілей нашої високої школи, не забуваймо, що наш журнал був до певної міри також живчиком нашої Політехніки, який треба на будуче підтримати матеріально, надсилаючи до Редакції, хоч би й найменні, добровільні пожертви на Видавничий Фонд "Вістей УТГІ". Бо лише таким способом забезпечимо краще майбутнє нашого органу внутрішньої інформації.

Ми віримо, що ці наші скромні міркування на порозі нового ювілейного року "Вістей УТГІ", знайдуть повне зрозуміння серед широких кіл наших читачів та прихильників. І з тою надією приступаємо до дальшого випуску нашого періодичного двомісячного органу "Вістей УТГІ".

В. О.

СЕКТОР ПОЗАОЧНОГО НАВЧАННЯ

ВІД СЕКРЕТАРІАТУ СЕКТОРА ПОЗАОЧНОГО НАВЧАННЯ

Як писати студійні листи:

1. На початку кожного студійного листа подати персональне число, ім'я та прізвище студійника, назву або число курсу та число лекції. Побажано також точну адресу, зокрема, при недавній зміні її.
2. Писати чітко, старанно, зокрема зважати на це при виразах з чужих мов, де кожна літера має значення. Неуважний чи нечиткий почерк втомляє очі та увагу лектора, забирає йому більше часу та спричиняє повільніший зворот студ. листування.
3. На виразах з чужих мов писати переклад кожного речення безпосередньо по ньому, так щоби лекторові не треба було переривати праці сталим шуканням даного місця в тексті.
4. Найдоцільніше виконувати та пересилати справи з поодиноких лекцій, а не опрацьовувати зразу декілька їх. Тоді листування частіше, контакт з лектором тісніший, засвоєння предмету більш правильне та основніше. Це, щоправда, дещо збільшить поштові видатки та протягне час навчання, але студійникові дає безумовно більше користи.

Інші інформації:

1. Вписи на позаочні курси. Секретаріат Сектора Позаочного Навчання просить робити вписи на позаочні курси на спеціальних листах впису, які долучаються до проспектів. Якщо такого листа для впису нема під рукою, - можна зробити впис і на звичайному аркуші паперу, але рівночасно зажадати в Секретаріаті про висилку формального бланкету про впис і потім додатково надіслати його до Секретаріату. (Взірець вписового листа подається на стор. 40.)
2. Пересилаючи гроші, треба на відтинку поштового переказу виразно написати не тільки ім'я та прізвище, але обов'язково теж на оплату чого саме гроші прислані. Брак точних даних унеможливає своєчасне поладження справи. Коли гроші внесені Представництвові УТГІ в даній країні, то обов'язково треба рівночасно повідомити і Секретаріат Сектора Позаочного Навчання в Німеччині.
3. Впис на декілька позаочних курсів чи предметів. За впис того самого студійника на декілька позаочних курсів чи предметів, він сплачує вписове лише один раз. Якщо хтось з пп. студійників вписується на якийсь курс чи предмет пізніше-додатково, то вписове не платить, тільки студійну таксу за той нововписаний курс чи предмет.
4. Термін початку, час тривання позаочних курсів. Багато зацікавлених запитує, коли той чи інший курс зачинається, як довго буде тривати, тощо. Просимо всіх пп. студійників УТГІ пояснювати своїм знайомим і кривним, що позаочний курс можна почати кожної хвилини і проходити його так швидко, як студійнику того треба, чи як він того хоче, чи має до того можливості і т. д., все залежить від самого студійника.

СТИПЕНДІЇ ДЛЯ СТУДІЙНИКІВ ПОЗАОЧНОГО НАВЧАННЯ УТГІ

КоДУС подав нам до відома, що може признати декілька стипендій для найбільш потребуючих студійників позаочного навчання УТГІ. У зв'язку з цим заявою КоДУС-у просимо вносити подання до КоДУС-у через керівництво позаочного навчання УТГІ, в якому треба подати короткий опис життя, дані про свій матеріальний стан і окреме зобов'язання, що по закінченню студій і з поліпшенням матеріального стану, цю стипендію зверне КоДУС-ові.

Стипендіяти зможуть студіювати в УТГІ з керівництвом.

Зміст зобов'язання про зворот стипендії:

З о б о в' я з а н н я

Я, народжений
цим зобов'язуюсь допомогти одержану підчас студій від КоДУС-у
вернути її Централі КоДУС-у по закінченні моїх студій і в міру
моїх матеріальних спроможностей.

Дата / Власноручний підпис /

Взірець ВПИСОВОГО ЛИСТА (див. стор. 9.):

До Деканату Факультету
У К Р А Ї Н С Ь К О Ї П О Л І Т Е Х Н І К И - У Т Г І
в Мюнхені.

В П И С Н А С Т У Д І Ї

Пропу прийняти мене студентом на студії (точна назва курсу)
курсантом

Прізвище Ім'я Дата народження Національність ...
Освіта (яка саме, де і коли кінчив школу, як не кінчив, то на
якому річнику перервав науку) Додатки (копії документів,
посвідок і т. п.) Точна адреса для листування (писати ла-
тинкою, виразно і друкованими літерами, як і прізвище та ім'я)

Дата / Власноручний підпис /

ЛИСТУВАННЯ СТУДІЙНИКІВ СЕКТОРА ПОЗАОЧНОГО НАВЧАННЯ

Студійники шкіль з аудиторною методикою навчання мають можли-
вість стало-щодня зустрічатися, безпосередньо порозуміватися не
лише з своїми професорами-викладачами, але й з своїми товари-
шами. Вони спільно обмірковують свої потреби, стремління, браки,
недостаті, бажання, тощо, і спільно знаходять шляхи до поліпшен-
ня своєї освіти та самосвіти.

В такому положенні знаходяться студійники Сектора Позаоч-
ного Навчання: ані своїх професорів-керівників студіями вони не
бачать, - лише з ними листуються, ані з своїми товаришами по сту-

діях вони не можуть порозумітися безпосередньо-усно. А так багато хотілося б своїм товаришам сказати, обмінятися з ними думками-враженнями, спільно пошукати шляхів до поліпшення своєї самотійної праці.

І тут Сектор Позаочного Навчання УТГІ іде своїм студійникам на зустріч.

В журналі "Вісті УТГІ" відкриваємо відділ "Листування Студійників Сектора Позаочного Навчання", до якого просимо пп. студійників позаочних студій писати листи, подавати свої міркування, побажання та завваги.

Ось ми одержали листа, з дня 10. лютого, від студійника Сектора Позаочного Навчання п. Чорного Григорія, студійне ч. 9836, із Гайденау, Німеччина, що пише нам:

"... Зима. Кімната зле опалюється. Жорів на грипу і все й вивчаю курс українознавства, чекаючи з великим нетерпінням весни, щоб ретельніше взятись до праці.

.... Син рибалки з села Вілків, розтапованого в болотистій дельті гирла Дунаю зарослій на великих просторах плавнями (Кілійський рукав); перебуваючи в молодих роках серед населення (українці та москалі-старовіри), що жило виключно з рибальства, я добре пригадаю собі увесь побут та умови життя вільківчан.

.... Як відомо, Чорне море, як і допливаючі до нього ріки, не визначаються особливим багатством риби, порівнюючи, наприклад, з морем Каспійським. Якщо до того додати і примітивно-низьку техніку рибальства тих часів, то стане зрозумілим, чому життя тамтешніх людей, і зокрема моїх батьків, не було легким. Тому ж не дивно, що по закінченні середньої механіко-технічної школи в Миколаєві в 1913 р. та працюючи потім на судно-будівельному заводі, як конструктор-кресляр, я часто задумувався над питанням, - яким шляхом можна би було поліпшити умови життя й добробут моїх земляків?

.... Перша світова війна (1914-1918 рр.) і далші політичні події позбавили мене можливості повернутись в рідні сторони, але зацікавлення ними я не стратив й до цього часу. Я переконаний, що при застосуванні більш досконалих, модерних методів рибництва в дельті Дунаю можна би було на багато піднести економічний рівень тамошнього населення, бо асортимент риби, яку там виловлюють, є досить цінний. Окрім частикової, порівнюючи дешевої риби, як ляц, короп, судак там не рідко виловлюють і представників таких цінних видів риби як осетр, трапляються екземпляри вагою від 10 до 80 кгр., а севрига від 3-30 кгр. Відомо є також і прекрасний дунайський оселедець - "алом".

.... У зв'язку зі згаданим, мене зараз цікавить література по рибництву. Прошу допомогти мені, в чому буде можливо..."

- Бачаємо Вам скорого видужання. Посилаємо Вам книжку про Рибництво й Рибальство, як рівном рекомендуємо праці п. Проф. І. Григоренка поміщені в "Науковому Визначенні УТГІ" чч. XXII-XXIII, XXIV-XXVI.

.... Казали, що це воля й свобода. В дійсності не була цілком звичайна недисциплінованість....

НАУКОВИЙ СЕКТОР

Науковий Сектор відбуває свої публичні засідання з доповідями два рази на місяць (перша й третя п'ятниця кожного місяця).

В місяцях січні і лютому ц. р. проф. др. Губарів Юрій відчитав доповіді на теми:

1. Енергетичні ресурси України.
2. Атомові енергія.

В наступних місяцях буде слідуєчий порядок доповідей на публичних засіданнях Наукового Сектора:

- Березень: 7. - Лект. Інж. Хроноват М.: "Кооперативне молочарство Західної України".
21. - Доц. Вакуленко Я.: "Рослинне багатство України".
- Квітень : 4. - Лект. Інж. Лисенко Л.: "Сільське господарство України".
18. - Проф. Олійниченко П. : "Економічна характеристика стахановщини".

===== 0 =====

Науково-Дослідний Сектор випустив чергове число "Наукового Бюлетеню" ч. ~~XXIV~~-XXVI, у зміст якого увійшли праці:

- Проф. Др. Губарів Ю. : "Одержання атомової енергії в електричній формі",
- Проф. Григоренко І. : "Годівля карпів м'ясом жаб і м'якунів",
- Лект. Інж. Др. Синявська Н.: "Складні силікати та процеси каолінізації",
- Від Науково-Дослідного Сектора УТГІ.

===== 0 =====

Підготовляється слідуєчий випуск "Наукового Бюлетеню" число ~~XXVII~~-XXIX, до змісту якого вже зголошені автори:

- Проф. Др. Губарів Юрій, Проф. Др. Савицький Петро, Доц. Інж. Ситенко Євген, Доц. Др. Кононенко Олег.

===== 0 =====

Далі зголошені автори:

- Проф. Григоренко Ілля, Проф. Др. Городецький Володимир, Інж. Сулима Ярослав, Лект. Інж. Лисенко Лука і інші.

Хоч тіло й зотліло, зате живе славне ім'я.

Ш і л л е р.

Вчімся задля себе, а не школи.

С е н е к а.

Х Р О Н І К А

При кінці м-ця грудня 1951 року доц. Дамян Пеленський разом з п. Ректором УВУ проф. др. Іваном Мірчуком відвідали проф. Райнфельдера Г., референта Баварського Міністерства Освіти й Культури, де спільно представлено референтові міністерства матеріальне запотребовання наших високих шкіл. В ході розмов вияснилося, що зараз фонди міністерства передано німецькому університетові і через те в найблищій майбутності не буде можливо, щоб міністерство приділяло нам допомогу, як це було до тепер. Все ж таки, референт проф. Райнфельдер обіцяв доложити своїх старань, щоб хоч в якийсь спосіб допомогти нашим високим школам. При кінці розмови доц. Д. Пеленський передав святочні та новорічні побажання від нашої школи. Проф. Райнфельдер просив передати рівнож святочні та новорічні вітання п. Ректорові та всій професурі.

===== 0 =====

1. січня 1952 року відбулася Новорічна товариська зустріч членів УТГІ в Мюнхені (в готелі Леопольд). Зустріч почалася в 17.00 годині. Приязними були: Їх Магніфіценція п. Ректор проф. др. Борис Іваницький, Проректор проф. др. Петро Савицький, Проректор доц. Дамян Пеленський (оба з дружинами), Декан проф. др. Орелецький Василь, Декан проф. Шпіка Володимир, проф. Губарів Орій, проф. Гіммельрайх Павло, Проректор доц. Бакуленко Яким, доц. інж. Шабельський Іван, лект. інж. Зінченко Яків з дружиною, лект. др. Ничка Григорій з дружиною, голова Т-ва Інженерів інж. Сулима Ярослав з дружиною, інж. Шматко Іван, інж. Галів Микола.

===== 0 =====

При кінці м-ця січня пп. Проректори УТГІ - проф. др. Савицький Петро і доц. Пеленський Дамян відвідали Український Вільний Університет, де в довшій розмові з п. Ректором проф. др. Мірчуком Іваном обмінялися думками відносно становища наших високих шкіл і прийшли до висновків, що матеріальний стан наших шкіл вимагає спільних виступів перед властями.

===== 0 =====

На початку м-ця лютого пп. Проректори - проф. др. Савицький Петро і доц. Пеленський Дамян відвідали голову Відділу Української Вільної Академії Наук п. проф. Курінного Петра. Проф. Курінний поінформував про сучасний стан праці УВАЕ та в довшій розмові з'ясовано невідрадне становище наших наукових установ та науковців.

===== 0 =====

В дні 10. лютого відбулося поширене засідання Сенату, на якому були висловлені найциріміші побажання п. Ректорові проф. др. Борисові Іваницькому перед його відїздом на декілька місяців до США.

14. лютого о год. 16.05 з летовища Мюнхен-Рім відлетів літаком "Flying Tiger Line" №67548 Їх Магніфіценція п. Ректор проф. др. Борис Іваницький на декілька місяців до США. Присутніми в час відлету п. Ректора були Проректори УТГІ - проф. др. Савицький Петро і доц. інж. Пеленський Дамян та доц. інж. Шабельський Іван.

===== 0 =====

Дня 29. лютого 1952 року за ініціативою Ректорату створено Діловий Комітет для відсвяткування 30-ліття існування УГА-УТГІ.

Почесний Комітет творять: Їх Магніфіценція п. Ректор проф. др. Борис Іваницький - голова, члени Сенату: Проректор проф. др. Савицький Петро, Проректор доц. інж. Пеленський Дамян, Декан проф. др. Орелецький Василь, Декан проф. Шпіка Володимир, Проректор доц. Вакуленко Яким, Проректор доц. інж. Довгаль Спиридон.

Діловий Комітет очолюють: Декан проф. др. Орелецький Василь - голова, лект. інж. Кроноват Михайло - секретар. До Ділового Комітету входять представники організацій зв'язаних із УТГІ: голова Т-ва Абсолютентів УГА-УТГІ доц. інж. Шабельський Іван, голова Т-ва Інженерів у Німеччині інж. Сулима Ярослав.

НАУКОВІ НОТАТКИ

Проф. Борис Лисянський закінчив I. том книжки "ОСНОВНИЙ КУРС ЗАГАЛЬНОЇ І ТЕХНІЧНОЇ ФІЗИКИ".

Рукопис обіймає біля 2000 стор. зшиткового формату, що в переводі на книжковий друк дасть около 18 аркушів. Курс написаний у виразно технічному аспекті, де звернено належну увагу на всі актуальні моменти модерної фізики, як науки чистої. Цей курс радо перечитає не лише практик-технік, але й кожна людина, що бажає бути в курсі справ сучасної фізичного знання. У зміст цього курсу входять: Вступ, Механіка загальна, Механіка молекулярна та Основи модерної атомістики і молекулярки. Книга має багато ілюстрацій.

Нам приємно відмітити, що така капітальна праця, викінчена в дуже несприятливих умовах еміграційного життя, в ювілейному році 30-ліття існування УГА-УТГІ, буде віддана до ужитку зацікавленого суспільства.

- - - - -

Проф. др. Боженко Борис написав у бразилійському календарі "Альманах" на 1952 р. довшу розвідку про нашу Високу Політехнічну Школу - УГА-УТГІ.

- - - - -

Проф. др. Розгін Іван почав друкувати ряд статей з українського природознавства в журналі "Нові Дні", що виходить в Канаді.

- - - - -

Проф. Січинський Володимир мав доклад в американському Відділі НТШ в Нью-Йорку про "Роксолянів".

- - - - -

Проф. др. Архимович Александер подав до друку три праці в іспанській мові.

- - - - -

РЕДАКЦІЯ ПРОСИТЬ ВСІ КОЛЕГІ ІНФОРМУВАТИ НАС ПРО СВОЇ НАУКОВІ ВИСТУПИ І НАУКОВІ ПУБЛІКАЦІЇ ТА ОСЯГИ НА ФАХОВОМУ І НАУКОВОМУ ПОЛІ, ЩОБ МОЖНА БУЛО РЕЄСТРУВАТИ ЦЕ В НАШОМУ ВІДДІЛІ "НАУКОВИХ НОТАТОК"

Н О В О Р І Ч Н А З У С Т Р І Ч

Новорічна зустріч відбулася за традицією 1.січня 1952 р. в Мюнхені (осідку Ректорату) в готелі Леопольд.

Коло години п'ятої пополудні зішлись приязні в Мюнхені члени УТГІ з родинами, голова Т-ва Інженерів інж. Сулима Ярослав з дружиною, представник абсолювентів УТГІ інж. Галів Микола. Приїхали проф. Шпіка Володимир та проф. Орелецький Василь.

За скромною вечерею їх Магніфіценція Пан Ректор проф. др. Борис Іваницький, в своєму тості відкрив цю новорічну зустріч, нав'язуючи їй до інтимних традицій цього свята, що рік-річно родина УТГІ святкує його в різних умовах. Пан Ректор згадав за те основне, що єднає нас. "Це те велике, чим ми живемо внутрішньо, що носимо з собою і в собі, як великий скарб. Утрата його обездолила б нас на чужині, зробила б нас сиротами,

людьми без традицій. Цей великий скарб - наша Батьківщина. Це не тільки часове, формально й зовнішньо окреслене поняття: Земля й Народ. Це, разом з тим, також усе життя - загально-національне й наше індивідуальне; сучасне, минуле й майбутнє; розумове, а ще більше чуттєве; шукання правди серед людей і Бога в своїй душі; це є і глибина любови, і завзяття та готовість до жертви внака; любов батьків у родині й побратимство серед друзів-товаришів; біда руїни та слава перемог у минулій історії народу й сучасна боротьба та велика надія на наше повне Визволення в близькому майбутньому. Це те, чим ми живемо і що завжди пам'ятаємо на чужині. Це - наші духові скарби, що їх носимо в собі, це - Україна, що в'яже нас усіх. Хто народився й виріс на батьківщині, у того все життя, починаючи з дитячих років, в душі й серці зв'язане з Нею. Хто цього щастя-життя на своїй Землі не зазнав, хто народився на чужині, тому не легко відчувати предківську Землю. А часто для народженого на еміграції приходить уже нова, його власна батьківщина, що дає йому життя й силу іншої любови й спільноти.

На чужині наша академічна родина УТГІ в цей день заступає нам нашу Батьківщину, єднаючи нас спільним чуттям загальної пов'язаності в минулому, сучасному й майбутньому - нашому й загально-національному.

Нехай же найшвидше прийде час, коли ми зможемо вітати наш Золотоверхий Кнів! Підношу келих з вином на славу Українського Народу, славу нашої Високої Політехнічної Школи та на пошану для її працівників!"

Цим тостом впровадив Пан Ректор всіх в атмосферу щирого родинного свята.

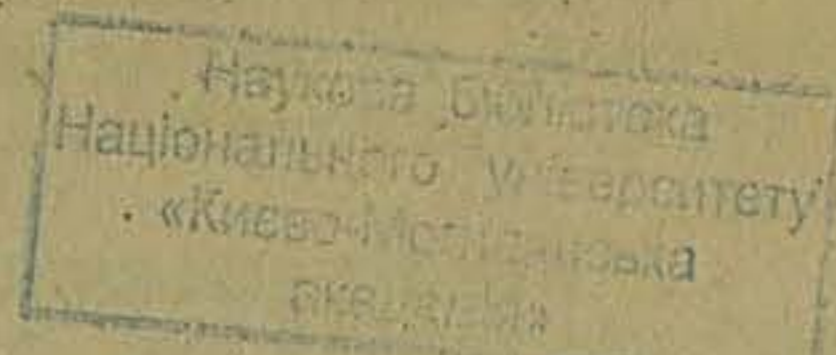
Другий з черги тост вніс абсолювент УТГІ інж. Галів Микола. Він сказав, що вже впродовж кількох років він має щастя бувати на тім родиннім святі УТГІ-новорічній зустрічі і на сьогоднішнім святі відчувається до щоглого обов'язку зложити подяку Великим шановній і дорогій професурі за її трудн і зусилля, що серед тяжких обставин видала стільки праці, щоб нам молодим дати високу освіту. Спеціально складає він особисту подяку їх Магніфіценції Пану Ректорові за батьківську опіку, що виявлялася до

студентів взагалі і до нього персонально. "При цій нагоді - продовжував інж. Галів - дозволю собі згадати ва тих наших борців, що на Батьківщині борються за Волю України; на їх славу підношу цей тост!"

Голова Т-ва Інженерів і Техніків в Німеччині, п. інж. Сулима Ярослав в своєму тоасті заявляє, про велику честь бути нині на такому родинному святі, що його обходить традиційно Українська Політехнічна Школа. Він складає привіт від Т-ва і при тому зазначає про вагу й потребу студій техніки. Пригадує, коли, будучи ще молодим, сидів в польській тюрмі, чув розмови своїх спів'язнів про минулу визвольну війну, де все згадувалося, що наша невдача у великій мірі сталась через брак технічних українських сил. Тоді постановив собі віддатися наукам технічним і коли був уже на становищі інженера, все старався молодих працівників заправляти до більшого вишколу в технічній ділі, маючи все на увазі ті жалі про брак нашого технічного доросту. Нав'язуючися до відновлення Т-ва Інженерів в Німеччині, що власне поставило собі, між іншим, за ціль стислу співпрацю з Українською Політехнікою на чужині і підтримувати її, - підносить тост на честь почесного голови Т-ва Їх Магніфіценції Пана Ректора проф. др. Бориса Іваницького.

Пан проф. Губарів Дрій в своїм виступі, відмітивши величезні енергетичні ресурси України та намітивши деякі шляхи, за якими б мусіло б розвиватись енергетичне господарство України, підкреслив, що для того, щоб довести стан життя українського населення до того рівня добробуту, за яким зараз живе кожна культурна країна, потрібно значно підвищити вживання енергії і особливо електроенергії. А для цього потрібно не тільки матеріальні засоби, а також і добре вишколені кадри українського технічного персоналу. На даний момент усіх кадрів на Україні дуже мало, бо вищі технічні школи на терені України не дуже охоче приймають до себе українців, а навіть якщо хтось з українців і закінчив технічну школу, то того з України відсидалось до праці кудись в інші республіки, або якісь краї. Тому, щоб Україна не осталась без технічного персоналу на час, коли вона почне своє життя як вільна, суверенна країна, та щоб вона не мусіла шукати десь чужоземного технічного персоналу, то Українська Висока Політехнічна Школа - УТГІ мусить взяти на себе тягар своєчасного підготовки своїх українських техніків.

Проректор проф. др. Савицький Петро в черговім тості, навіязуючи до слів інж. Галіва, підкреслив, що приємно професурі почути слова вдяки абсолювентів. Розуміючи свої обов'язки, професура докладає максимум сил, щоб нашому українському студентові подати ті знання, які в житті він міг би використати не тільки для себе але й бути корисним для свого Народу. Пригадуючи світлі часи Могиллянської Академії, яка виховала стільки світочів української культури й науки, без зайвої скромності можемо відмітити, що наша "Альма Матер" УГА-УТГІ впродовж уже 30 літ намагається докласти свої зусилля, щоб високо тримати прапор української технічної науки і тим власне вдержати традиції згаданої вище першої високої української школи. Ми ставимо до себе великі вимоги і може не все можна їх виконати. Це вже вина не в нас. Приємно відмічати тут муравлину працю студентів, що з такою пильністю студіювали і студіюють. Це для нас подяка й запорука, що вихованці нашої Високої Школи принесуть користь для нашої Батьківщини. Вносить тост на славу нашої "Альма Матер".



Доц. інж. Шабельський Іван, складаючи привітання від Т-ва Інженерів-Абсолютентів УГА-УТГІ, підкреслив, що ця перша Українська Політехніка постала у висліді визвольних змагань, бо ж свою програмову й організаційну базу черпала з проекту випрацьованого в колах УНРади.

Студентські кадри доби УГАкадемії - переважно вояцтво української армії - принесли з поля й таборів дружність, дисциплінованість та й тугу за вищою освітою. Старшина й козак української армії - студенти УГА - і в стінах Академії підтримують зв'язок за колишніми військовими частинами. Зброею їх тут, одначе, є високошкільна фахова лектура й вперше з українським викладавним словом, словом плеканим професурою школи та удосконалюваним у термінологічній комісії.

У висліді: Галичина, Карпатська Україна, Пряшівщина, Буковина - це рідні терени, тоді доступні, де працювали молоді українські інженери, абсолютенти національної політехніки. Якість їхньої праці на рідних теренах, як і в інших чужих країнах, знайшла найкращу оцінку, про що свідчать їх провідні становища, яких ці інженери досягнули.

Абсолютенти доби УТГІ не мають наразі щастя працювати на рідних теренах, намість розсіяні по різних частинах світу, мають широкі можливості збагачувати свої знання досвідом та пропагувати доброю працею й ім'я своєї школи. Не має сумніву, що так станеться. Але не менш важливим є, щоб абсолютенти УГА-УТГІ пам'ятали, що вони, й лише вони, своєю жертвенністю уможливляють далі існування й працю УТГІ, для творення тривалих цінностей української науки.

Проф. Шпіка Володимир у своїй новорічній промові згадує про давньо-минулі часи свого студентського життя в Київському Політехнічному Інституті, де за передреволюційних часів (царату) виклади переводились виключно в російській мові; на поодиноких українців-патріотів, які користалися тоді рідною мовою студентство дивилось як на білих круків, оригіналів - фанатиків. "Про УГА-УТГІ, як суто Українську Високу Політехнічну Школу на еміграції" - говорить далі проф. Шпіка - більш докладні відомості дійшли до нас, наддніпрянців, лише з початком 1942 року, коли до Києва на чолі з проф. Фроловим прибула група українських інженерів, абсолютентів Української Господарської Академії в Подєбрадах (на Чехословаччині).

Із привезеного дією групою інженерів на Велику Україну чудового видання "Історія української еміграції", як рівнож із безпосередніх розмов з ними, ми, абсолютенти позбавлені починаючи від 30-их років ц.ст. будьяких зв'язків із Заходом, довідалися менш-більш докладно про розвиток культурного життя української еміграції взагалі й, зокрема, про розвиток та досягнення УГА, як високої політехнічної школи.

Наприкінці 1945 року доля привела мене до Регенсбургу, де я оселився в ДШ таборі. З приємністю скоро я тут довідався про присутність в Регенсбурзі вемігруюваної із Чехословаччини групи професорів колишньої Подєбрадської Академії.

Ініціативність і висока національна свідомість, пов'язана з активною українською наполегливою боротьбою спричиняються до того, що згодом група професорів уже з м-ця жовтня 1945 року відновлює діяльність УГА на теренах зруйнованої війною Німеччини.

В нових, далеко не легких, умовах починається розбудова технічного навчання для української молоді, починає свою роботу УТГІ. Притягаються до праці науковці - нові емігранти з України.

Я стаю активним співпрацівником інженерного факультету. В той час думалося, що це буде тривати один-два семестри, але ж сталося не так, як чекалось: прийшов час, коли довелося після закінчення студій 8 семест. керувати дипломними працями й проектами майбутніх інженерів. Початковий скептицизм, пов'язаний з труднощами щодо організації високошкільних студій технічних фахів поступово зникав як наслідок з одного боку запалу студентів в їх прагненні досягнути поставлену мету та - з другого - жертвенної праці, майже без матеріальної винагороди професорського складу.

Закінчуючи своє новорічне вітання не можу не висловити найглибшої моєї пошани до нашого Високодостойного п. Ректора, проф. д-ра г. к. Бориса Іваницького, фундатора й організатора УГА-УТГІ, невтомного й досвідченого керманича, який в найтрудніші часи вів і веде корабель Української Політехніки."

Подякувавши п. Ректорові за його невтомну й велику працю та побажавши йому надалі здоров'я й сил, проф. Шпіка закінчив свій виступ такими словами: "Моїм найбільшим побажанням було б дожити до тієї радісної хвилини, коли в Києві на Політехнічному Інституті буде вирізьблено золотими літерами "УТГІ"."

Серед приємної товариської гутірки пройшов час ген в пізню ніч. На пам'ятку цієї новорічної зустрічі всі присутні зложили підписи на святочній карточці, а їх було 19

Привіти що наспіли відчитав доц. Пеленський Дамян. Їх поміщуємо на іншому місці цього числа "Вістей УТГІ".

===== 0 =====

"Надії проходять і по них нема й сліду, та історія дає нам таку причину цього, просту і єдину розгадку у всіх випадках: впали народи тому, що не б у л и п р и г о т о в а н і."

"Ніщо на світі, - ні багатство, ні слава, ні таланти - не заступають одного, того, що є законом понад усі закони: б у д ь п р и г о т о в а н и й!"

Редіард Кіплінг.

Працуй ліпше задармо, ніж би нічого не робив.

Хто хоче керувати світом, хай навчиться керувати сам собою.

Великі нагоди зустрічаються тим, що вміють використовувати малі.

Р І З Д В Я Н І Т А Н О В О Р І Ч Н І П О Б А Ж А Н Н Я

До Його Ексцеленції
Високодостойного Пана Ректора
Українського Технічно-Господарського Інституту
Професора Д-ра Бориса І в а н ц ь к о г о.

Ласкаво прошу Вас прийняти від мене теплу подяку за ті поворовлення і щирі побажання, які Ви зволпили мені надіслати в нагоді Різдваицх Свят та Нового Року.

Зі свого боку сердечно вітаю Вас з Новонаступившим Роком та бажаю, щоб Український Технічно-Господарський Інститут, який до тепер чинно діяв під Вашою досвідченою рукою та під Вашим патріотичним керівництвом, - продовжував свою корисну працю для нашого народу і далі, переборюючи всі несприятливі обставини нашої сучасности. А Вам особисто бажаю насамперед здоров'я - як необхідної передумови тієї активности, якою по-значилось усе Ваше дотеперішнє, многоплідне життя. Бажаю також дальших успіхів у Вашій праці на ниві рідної культури.

Господь Милосердний нехай помагає Вам і укріпить Вас на путях Вашого життя.

З любов'ю до Вас

П о л і к а р п

Митрополит УАПЦ на еміграції.

Апостольський Візитатор для українців у Західній Європі
з нагоди Світлого Празника Христового Родества й Нового Ро-
ку благословить усім добром!

Рим, 1952.

Єп. І в а н

До
Українського Технічно-
Господарського Інституту
в М ю н х е н і.

Високодостойний Пане Ректоре!

Шлю Вам і всьому Достойному Зборові Професорів свій сер-
дечний привіт та найкращі побажання з нагоди Різдва Христово-
го та Нового 1952-го Року.

Молю Милосердного Господа, щоб післав Вам усім кріпкого
здоров'я та довгого віку, а також плідної праці на користь
української науки.

З глибокою до Вас усіх пошаною
та Христовою любов'ю

І л а р і о н

Ваш постійний богомолець.

München, 2.I.1952.

Sehr geehrter Herr Rektor!

Mit verbindlichstem Dank für Ihr freundliches Gedenken entbiete ich Ihnen und Ihrem Institut beste Wünsche für das neue Jahr.

Ihr sehr ergebener

M. S a y l e r

Ministerialrat a. D.

З нагоди Світлого Христового Народження і Нового Року 1952. найщиріші побажання пересилає

Мюнхен, 1952.

Центральне Представництво
Української Еміграції
в Німеччині.

До ВМ Пана
Проф. Др. Бориса Іваницького
Ректора УТГІ, Мюнхен.

Високоповажаний Пане Ректоре!

З Празником Різдва Христового шлемо Вам і Вашій Високій Школі щирі та сердечні поздоровлення та бажаємо Вам всього найкращого, зокрема кріпкого здоров'я і добрих успіхів у Вашій відповідальній праці.

З глибокою до Вас пошаною
за

Комісію Допомоги Українському Студентству

П. Волошин
/Секретар/

Др. З. Кузеля
/ Голова /

Товариство Прихильників УТГІ, філія в Детройті бажає Його Магніфіценції Пану Ректорові та Ректоратові УТГІ в Європі щасливого Нового Року та Веселих Свят.

Христос Раждається!

За Управу Товариства

Борис Б. І в а н и ц ь к и й

Веселих Свят Різдва Христового та щасливого Нового Ро-
ку бажаю

Мюнхен, 1952.

Управа Товариства
Української Студентської
Молоді ім. М.Міхновського.

Вп. Пан
Проф. Др. Борис Іваницький
Ректор УТГІ, Мюнхен.

В день традиційних новорічних сходів Персоналові УТГІ за-
силав найщиріші побажання консолідації і взаємного порозуміння
для удержання нашого УТГІ на тій висоті, як і до тепер.

Сподіваюся, що на порозі ювілейного 1952 року, принаймі,
більшість з нас приложить зусиль, щоб і в цей переходовий час
зберегти славу традицій нашої Високої Школи.

З правдивою пошаною

М. З а й ц е в в Дружиноу.

Із Магніфіценції
Панові Ректорові УТГІ
Проф. Др. Борисові Іваницькому.

З великою радістю надсилав Вам, Пане Ректоре, свої Свят-
різдвяні і Новорічні привітання, поздоровлення і найкращі по-
бажання.

Бажаю Вам скоро відужати і з новими силами приступити до
виконання громадських і академічних обов'язків. Щастя Боже!

З глибокою пошаною до Вас

Др. Іван Р о з г і н.

До Хвального Ректорату
Українського Технічно-Господарського Інституту
в М ю н х е н і.

З нагоди Різдва Христового і Нового Року, висловлюю най-
кращі побажання всім Членам Ректорату і Сенату УТГІ, а також
всім пп. Професорам, Співробітникам і Студентам в Європі і по
всьому світі розсіяним.

Щастя Боже в Новому Році!

Др. Іван Р о з г і н.

До Їх Ексцеленції
Пана Ректора УТГІ
Проф. Др. Бориса Іванницького

В день Великого Свята Різдва Христового та Нового Року
бажаю Вам і всьому Колективові УТГІ щастя, здоров'я та всьо-
го найліпшого у Вашому житті.

Бажаю, щоб якнайскорше ми всі повернулись на нашу Віль-
ну Україну.

З далекої Австралії зі щирим пошаном до Вас

П. Ш у л е з к о.

Сидней, 1952.

Широповазаний Пане Ректоре!

Бажаю Вам від всього серця в здоровлі зустріти та
провести Свята, а в Новому Році здоров'я, сил і щастя!

Також прошу вітати усіх утгівців і побажати їм Веселих
Свят та щастя, здоров'я в Новому Році.

Хай Бог у всьому Вам помагає!

З глибоким до Вас пошаном

І. Д р а б а т н и й.

Високоповазаний Пане Ректоре!

Широ бажаю Вам з усіма нашими утгівцями приємних Різдвя-
них Свят і щасливого Нового Року. Хай цей Новий Рік буде для
нас щасливим від останніх переходових років.

З глибоким пошаном

20.XII.1951 р.
Міннесота.

Ю. Г о н ч а р е н к о.

Високоповазаний Пане Ректоре!

Дозвольте мені широко й сердечно привітати Вас з Різдвяни-
ми Святами та Новим 1952. Роком. Бажаю Вам щастя, здоров'я,
многої дії та сил для праці в ділянці науковій та національ-
но-політичній. Дай Боже, щоб цей рік приніс всім нам здійс-
нення наших особистих і загальних мрій.

Проху також вітати від мене увесь професорський склад
УТГІ.

З правдивим пошаном

І в а н Р о м а н е н к о.

Високоповажаний і Дорогий
Пане Ректоре та
Панове Професори!

Прошу прийняти від мене щире вітання з Новим Роком, що його надсилав Вам, Високоповажаний Пане Ректоре, та всім Панами Професорам і їх родинам, що зішлись з нагоди Нового Року на традиційну зустріч.

Бажаю всім Вам багато сил, здоров'я і творчих успіхів в науковій праці та в приватному житті.

З правдивим до Вас пошаном

С. Д о в г а л ь.

Високоповажаному Панові Ректорові і всім членам УТГІ щасливих Свят і Нового Року бажаю

К. Н і щ и м е н к о.

Веселих Свят і щасливого Нового Року Сенатові, Ректоратові і всім Професорам та Студентам в Німеччині бажаю

М. К а п л и с т и й.

Веселих Свят і щасливого Нового Року бажаю

О. К о н о н е н к о.

Вітаю Вас з Новим Роком і бажаю всього найкращого, а особливо повороту в цій році до Рідного Краю.

Е. С и т е н к о.

До ВШ Ізяска
Проректора доц. Д. Пеленезького.

Високоповажаний Дамяне Андрійовичу!

Прошу Вас і всіх співробітників УТГІ прийняти мої найкращі побажання в Новому Році!

О. К о з л о в с ь к и й.

До
Квального Ректорату УТГІ
в Мюнхені.

Сердечно поздоровляю Високоповажаного Пана Ректора, всіх Шановних пп. Професорів і Дорогих Колег Інженерів УГА-УТГІ з Новим Роком та українськими святами Різдва Христового.

Від душі бажаю всім міцного здоров'я та всякого, всякого щастя і сил для успішної праці в УТГІ на славу й честь Україні

Христос Радається!

А. К у щ и н с ь к и й

Веселих Свят та щасливого Нового Року бажаємо Високоповажаному Пану Ректорові, всім Панах Професорам та службовцям УТГІ.

Володимир і Мирослава Б а с л я д и н с ь к і.

Веселих Свят та щасливого Нового Року для "Альма Матер" бажає

М. Б а р и ц ь к и й.

В день Різдва Христового бажаю Професурі і всім співпрацівникам УТГІ щасливих та Веселих Свят на чужині.

Д. Б і л и й .

З Н А Ш И Х Л И С Т У В А Н Ї

Ректорат одержав першого листа від Їх Магніфіценції п. Ректора проф. др. Бориса Іваницького з Нью-Йорку, США з дня 23.ІІ. частини якого з приємністю подаємо до відома нашим пп. колегам: "... Не гнівайтесь, що тільки сьогодні пишу Вам. Приїхав до Америки 18.лютого 1952 р.

... Моя подорож мала такий перебіг: Мюнхен - 14.лютого, год. 4. пополудні, Лісабон - 1.год.ночі; тут перша зупинка і вечера; добре годували нас і в літаку (бутерброди). З Лісабону відлетіли коло 3.год.ночі до Аворських островів (Санта Марія), прибули коло 8.год.рано. Сніданок і відлет коло 9-10 год. в напрямі Нью Фаундленд (Канада), куди й прибули коло 4.год.вечором. Отже, Нью-Йорк минули, подавшись на північ. В Нью Фаундленді просиділи в добрій готелі 2 1/2 доби! Відлетіли тільки 18.ІІ. о 4.год. рано, а в Нью-Йорк прибули коло 9.год. (18.ІІ.). Причина затримки: в суботу й неділю (16. і 17.ІІ.) в Нью-Йорку, мовляв, не працюють. Годували аж занадто добре.

... Через Європу й океани перелетіли дуже добре, спокійно, спокійніше ніж потягом. Але в останній день попали в глибокі повітряні ями, стали швидко падати вниз. Серед жінок склався великий гурляк, а я, хоч і був внутрішньо спокійний, але саме почуття падіння організм прийняв дуже не прихильно. Таких ям було аж дві, але зрештою, все знову вирівнялось. Мабуть, ми були дуже високо. Загальне моє враження від перелету: людина вже опанувала повітря і океанів уже нема - легко, непомітно й надзвичайно швидко може перебороти їх. Людина - наземна істота і не може обійтися тільки без землі, а океани - додатки... Сердечно вітаю всіх колег - Б.І."

Проф. Шулежко Павло із Австралії прислав листа, в якого поодинокі частини поміщуємо тому, що вони віддзеркаляють, як улаштовуються, які мають турботи наші колеги на новому місці поселення. Це є причинки історичні на майбутнє, як українські науковці на новому поселенні влаштовувалися. При тому зазначимо, що цей лист прийшов дуже пошкоджений, зчіплений бюровими клямрами, але вложений австралійський фунт ми одержали, навіть без перевірки митного уряду. Одначе перша картка листа в дорозі затратилась.

"... Пляц, який я купив для своєї хати, є дуже зелений, біля річки, тихий, як місце відпочинку. Я буду великий будинок, де було б місце і для Сергія Даниловича (проф. Комарецький - примітка Ред.). Мій дім буде мати: чотири спальні, кабінет для праці, велику кухню, їдальню, кімнату для гостей і спеціальну кімнату для прання білизни, обладнану електричними машинами. Я цей дім сам запроектував і більшу частину роботи виконуємо вдвох з сином. Я не знаю, чи довго в ньому житиму. Але буду, бо це є доброю справою зберегти гріш, який тепер з кожним днем падає в ціні, а ціни на дома ростуть. Тепер я працюю над цим домом лише в суботу і в неділю, а решту п'ять днів на моїй праці в дослідному відділі гідро-технічних споруд. Австралія дуже багато тепер складає грошей на своє гідротехнічне будівництво. Вода одної річки спрямовується за допомогою величезних тунелів (підземних каналів) в другу річку і цим досягають великої різниці в рівнях води до 1500 футів. Цю різницю використовують для будування гідростанцій. Величезні вкладання грошей в ці державні роботи ведуть до інфляції австралійського фунта. Наслідки з цього зрозумілі для кожного, бо він має робити зі своїми грішми, щоб опісля не вийшло так, що за працю одного місяця купить лише одну коробку сірників. Мені когось не хочеться вірити, щоб Сергій Данилович захорів від старости. Разом з цим листом вкладаю для С. Д. одного австрал. фунта. Пробачте, що так нелогічно написав я цього листа і так трудно - дуже обтяжений працею. Я маю всього дві маленькі кімнатки для чотирьох осіб і п'ятий брат дружини. Так, що весь пляц зайнятий ліжками. В Регенсбурзі я мав ліпше помешкання від ІРО-а ніж тут. Прошу передати поздоровлення зі святами Дорогому Сергієві Даниловичу Комарецькому та всьому Колективові УТГІ. З глибокою та щирою пошаною - Ваш П. Шулежко."

Доц. Дам'ян Пеленський відвідав в часі свят проф. С. Комарецького, якому передав вище згадані привітання, чим він був дуже врадуваний.

===== 0 =====

Пан Ректор передав до Редакції листа від п. лект. інж. Карашевського Анатолія з Австралії, якого частинно використовуємо:

"... Так сталося, що давно до Вас не писав. Ваш лист застав мене в ліжку, тяжко хорував три тижні в сильнім бронхіті, майже опалення легенів. Але все якось обійшлося. В моїй родині зайшли великі зміни - моя Оля вийшла заміж. Її чоловік з фаху дентист, але тут мусить, очевидно, починати з початку, бо австралійські школи "найліпші" в світі і тому не визнають ніяких європейських високих шкіл ... Друга поважна зміна - ми відважилися без грошей купити стару хату - тут питання приміщення є найбільшою проблемою, чиншових домів не маємо. Тепер ми живемо на передмісті Аделаїди, 5 хв. від найліпшої в полудневій Австралії морської пляжі, а саме 5 кімнат з кухнею, а що саме головне - ми самі тут гос-

подарі. Подвіря було заросле бурянами вище людського росту - сьогодні маємо дуже гарний город, так, що майже ніякої городовини не купуємо. Правда, на перший рік залізли у великі борги, але маємо надію до кінця цього року сплатити те, що позичили на завдаток, а за саму хату будемо сплачувати біля 12 років, порівнююче невеликі рати.

Славо вже скінчив перший рік на відділі цивільної інженерії в університеті, половину іспитів вже склав з добрим вислідом, а тепер більше опанував мову і йому піде легше з новим шкільним роком.

За намовою і в "протекції" знайомого австралійця я відбув розмову з директором лісового департаменту полудневої Австралії. Очевидно з ніяким вислідом. Після перегляду всіх моїх документів і довшої розмови, в якій він, очевидно, ствердив, що австралійські лісові школи є найліпші в світі, хоч "ми не все беремо так детально в нашій практиці, як це ви оповідали" (Я висловлював йому поступовання при працях при урядженні лісів). Він спитав мене, чи я вмію міряти дерева і обрахувати масу!!! А потім запропонував мені місце лісового робітника з найменшою оплатою! Отже всі старання й зусилля дістати працю по фаху закінчилися негатиивно. Думаю, що прийдеться при токарному станку стати на працю, поки син почне заробляти на життя. Зрештою платня, що її дістаю, є рівна платні лектора університету!!! і дає можливість скромно існувати. Дружина доробляє масажами і в цей спосіб живемо скромно, але достатньо.

Громадське життя тут, як і всюди на еміграції, терпить на "партійну нетерпимість і релігійну ворожнечість".

Прийшли ми до видавання своєї газети "Наш Голос" - універсальний часопис, при церковному братстві православної парсії.

Вже маємо дві недільні школи для дітей, одну в центрі міста, другу на одному з передміст, в яких вчать майже 55 дітей.

З правдивою пошаною - А. Карташевський."

===== 0 =====

Доц. Буката Тарас з Аргентини пише до Ректорату УТГІ:

"Дуже дякую за переслання обіжників Ректорату з 22.липня та 28.вересня 1951 року. На перші не міг я відповісти, тому, що був деякий час відсутний, а після повороту вже було неактуальне через завадження.

На мою думку - цілковите перенесення УТГІ до США повинно наступити щойно після правного оформлення школи в США. Про правне оформлення в США належить старатися по зможі якнайскорше і то як Сектор Позаочного Навчання так і Сектор Аудиторного Навчання. Самозрозуміло, що початково мусів би розпочати працю тільки Сектор Позаочного Навчання. В міжчасі мусить йти активна підготовка навчального матеріалу, достосованого до вимог в США, до вимог техніки та господарства цієї країни, підготовка лабораторії - та, що найважливіше, бо ж звідси все бере початок - зорганізованя матеріальної бази. Придвиджую, що стан організації може тривати мінімум два-три роки.

Після осягнення правного оформлення, належить перенести осідок УТГІ до США і в Німеччині залишити лише ліквідаційну комісію УТГІ. До часу правного оформлення мала б діяти організаційна комісія УТГІ, якої завданням було би перевести зовнішньо-правне і внутрішньо-організаційне оформлення в США. Мої думки мають харак-

тер дискусійний.

Прошу вислати мені "Науковий Бюлетень УТГІ". Рівнож прошу переслати якийсь матеріал, щоби могли тут в Аргентині відзначити 30-ліття УГА-УТГІ.

З моїм виїздом з Європи в Аргентину 1948 року, я перестав брати активну участь в житті та праці УТГІ. Прикро мені це ствердити. Але час зараз на початку мого побуту в Аргентині був рядом прикрих несподіванок, недуга, брак приміщення, брак відповідної праці та заробітку - це все не давало спроби бути активним. Аргентина країна молода, природно багата і ті багатства мало використані. Внутрішня частина дуже рідко заселена - звичайно говориться, що Аргентина це Буенос Айріс і Буенос Айріс це Аргентина, бо ця столиця і її провінція зосередила одну третю всього населення цілої Республіки. Промисл зростає з кожним днем, але далеко ще не є самовистарчалним. Бракує машин. Хемічний промисл мало розвинений. Його заступають з десяток більших фірм, котрі часто є експозитурами чужих великих кампаній та ряд місцевих більших чи менших, вони, однак, в перших не можуть конкурувати. Імпорт є дуже дорогий. Хто має капітал - має великі спроможності. Заробіткова праця дає можливість достатнього, але скромного прожитку. Я працюю хеміком у фабриці органічних розчинників синтези та дистиляції. За характером полудневих країн ніхто до праці не спішиться і все залишають "на завтра". Тому й вся прогресивна організація є утруднена.

Вітаю всіх співробітників УТГІ, зокрема прошу передати привіт їх Магніфіценції п. Ректорові проф. др. Борисові Іваницькому.

Остаюсь з пошаною і щирим привітом - Т. Буката."

Щиро дякуємо за Вашого цінного листа. Дуже просимо і в майбутньому не забувати про нашу "Альма Матер".

===== 0 =====

Українська Студентська Громада в Лондоні переслала письмо слідуєчого змісту:

"Високоповажані Панове!

З доручення Загальних Зборів Студентської Громади у Великій Британії, які відбулися дня 23.грудня 1951 року, засилаємо Вам щирі привітання від українських студентів на цьому терені та бажаємо найкращих успіхів у Вашій так корисній праці у вихованні нових кадрів українських інтелектуалістів.

Остаємось з правдивою пошаною!

За Управу УСГ

Василь Олесків
/ Голова /

С. Левицький
/ Секретар /

===== 0 =====

Проф. др. Боженко Борис написав до п. Ректора першого листа з нового місця поселення - Бразилії, якого п. Ректор передав до Редакції для використання:

"... Вибачте, що так довго не писав, але коли приїхав до Бразилії, то попав в досить скрутне положення, аж поки Святослав (син - приміт. Ред.) не влаштувався на працю. Правда і тепер він єдиний заробляє, а я чекаю дозволу з Міністерства Федерального Уряду на право зайняття посади.

... Нас дуже гарно прийняли українці і одразу запрягли в суспільну роботу, але суспільна робота більш гонорова, ніж оплата. На надзвичайних зборах обрано мене головою Сільськогосподарської Секції, ведемо активну роботу, популяризуємо початки рільництва-культурного, робимо дослідження використання штучних добрив в місцевих умовах. Але зараз Хліборобський Союз має мало грошей, бо будує свій будинок п'яти-поверховий. Вся увага скупчена на ньому. На засідання Союзу 5.січня 1952 року постановлено за моїм внеском відкрити представництво Позаочного Сектора УТГІ (уповноваженого) при сільсько-господарському департаменті. Приміщення, друкарську машину та допоміжну силу Хліборобський Союз бере на себе. Уповноважений є голова Сільсько-Господарського Департаменту.

Я попередньо записав (але не мав ані анкет, ані підручників) 8 осіб на українознавство - усі три курси, 2 особи політична економія, 2 особи повний курс журналістики і 1 особа правничі науки. Філії Хл. Освітнього Союзу обіцяють широко популяризувати фахові курси. Зараз попит на виробництво води, гарбарство, миловарство та ін.

... Популяризую нашу школу - УТГІ. Написав декілька статей-дописів. Поміщену одну в Альманасі надсилаю. У Святий Вечір було переведено збірку в членів на УНР та перепадає трохи і на УТГІ.

... Хоч ми влаштувалися не добре, але жити якнебудь можна. Син отримує 1200 кр. в місяць, як радіомеханік. Приміщення коштує 500 кр. На решту живемо. Тут соціальні умови бразилійські. Поки ви не маєте паспорта, то вам платять господарі що хотять. Коли отримаєте документи, тоді стаєте членом Союзу та реєструєтесь відділом суспільної опіки держави і тоді вже є ставка за категорією праці. Я трохи тут доробляю, бо за роботу в Союзі Хл. Освітньому та в часописі одержую приблизно 300 кр. в місяць і то коли є гроші. Трохи різьблю і це дає до 200 кр. в місяць.

... Я часто броджу тут по тз. лісі. Як би мені хотілось це зробити з Вами. Дивна природа, неподібна до нашої, але вона та-кож заспокоює, як і ліси Нового Ульму.

Тут, в повному значенні слова, ліса не має. Рубають в варварський спосіб. Де-не-де залишають мінери (пікери) - королеви ліса Бразилії. Видів дерев та рослин і сам дідько не розбере. Всі підручники та визначники охоплюють лише найдінніші промислові види дерев. Як не дивно, а ще й досі не загрили душі. Днем тут до 42° C а вночі зимно, спимо під вовняними ковдрами і мерзнемо. Саме зараз у нас злива. В кінці квітня початок травня починається засів сільсько-господарських культур.

Нарід тут "демократичний" - цебто йому ні про що не йде, аби тільки заробляти більше грошей. Сплата робітників досить низька. Урядовці - це синекура окремих родин. Бюрократизм надзвичайний, але коли вас ограбують і бандит сховається у своє приміщення, поліція не має права зайти і арештувати його. Вони оточують приміщення і чекають постанови кантонального уряду.

Право власності забезпечене як нігде. Коли ви без дозволу господаря переходите через його землю, він має право стріляти, навіть убити і за це не відповідає.

Теж саме, якщо ви приходите по справі, або в гості (на кольоніях та окраїнах міста), ви мусите плескати в долоні і коли господар вийде і впустить в подвіря, то тоді тільки можна не наразитись на великі неприємності.

Бразилійці, як і емігранти старі, а вже частинно й нові, живуть спекуляцією, торгівлею і менш сталою роботою.

Місцеве населення спивається горілкою, вона тут найдешевша. Кілограм хліба 4 кр., літра горілки 5 кр.

Покищо всього найкращого - вітайте всіх колег!

Моє прохання - посилайте якнайскорше всі анкети і документи Позаочного Сектора. Я думаю, що понад 200 чоловік студентів-позаочників тут буде.

З правдивою пошанов - Борис Боженко."

Ваш лист надзвичайно цікавий. Бажаємо Вам багато успіхів у Вашій суспільній праці та в розвою Представництва УТГІ.

===== 0 =====

Проф. Архімович Олександр із Еспанії пише: "...Щиро дякую за надсилку "Вістей" ч.3(12) та за вміщення в цьому числі інформації про мої наукові праці. Прошу Вас і далі інформувати мене про роботу УТГІ та плани на майбутнє. Велика шкода, що трапилося таке розбиття сил між американською групою та основним європейським ядром УТГІ. ... Мої плани зараз змінилися, незабаром я збираюся переїхати до США. ... Як стоїть справа з виборами кореспонденційним шляхом? Незважаючи на повідомлення від УТГІ в США про здержання від голосування - я надіслав свій голос до секретаря комісії. З правдивою та щирою пошанов - О.Архімович."

Щиро дякуємо за листа та пам'ять про нас. Поділяємо Вашу думку про розбиття. Надіємось, що при добрій волі і охоті до співпраці наших колег з Нью-Йорку вийдимо на чисті води. Відносно виборів кореспонденційним шляхом ми поміщуємо повістку на іншому місці цього числа "Вістей УТГІ".

===== 0 =====

Лект. Інж. Антін Кушинський з Парагваю пише до Ректорату:

"... Дуже дякую за ласкаве прислання мені "Вістей УТГІ" ч.2. Перечитав їх з ширим зацікавленням і неначе побував в стінах дорогої "Альма Матер". Прошу, коли є можливість, то й далі не забувати моєї адреси. Мені дуже прикро, що мій матеріальний стан зовсім безвиглядний, щоб чимсь допомогти у Ваших стремліннях. Моя єдина тут праця, яка забирає весь час і сили на культурно-освітньому полі життя наших абсолювентів в Парагваю, не дає мені жадного забезпечення. Кліматичні та здоровельні та інші місцеві обставини не приносять результатів у шуканнях заробітку. Тому стараюся про виїзд звідси, але на то в ближньому часі не маю надії. Тут в нічому нема "тепла". Наші чумацькі воли певно були хутчіші, ніж всяка тут справа. То ж і далі буду піонірувати з досить скромними завданнями відповідно до дуже обмежених потреб і скрутних обставин культурно-організаційної праці серед нашої, тут вже не численної, молоді. Вона втікає масово шукати щастя в інших країнах, - робить це на чорно, змушена обставинами.

Втішаюся тільки почуттям виконання свого ідейно-національного обов'язку перед майбутньою Україною, як то ми робили колись з прапором УГА-УТГІ в Карпатській Україні!

Ще раз Вас всіх щиро вітаю та бажаю всього найкращого!
Антін Кушинський."

Врадувані вісткою від Вас та potwierдженням одержання наших "Вістей". Ми висилаємо Вам всі наші видання. Просимо держати з нами зв'язок. Може знайдуться в Парагваї очі до позаочних студій? Бажаємо успіхів у Вашій праці та замірах!

===== 0 =====

Проф. Др. Драбати́й Іван із Вашингтону написав листа до Доц. Д.Пеленського з нагоди свят, в якому так щиро подає свій настрій з приводу свят на американській землі, що Доц. Д.Пеленський дозволив собі подати до Редакції:

"... Хоч як тяжко в змученій руці тримати перо, але наступають наші свята та Новий Рік, то ж хочеться, хоч з тієї нагоди, пригадати про своє існування, чи краще б сказати животіння та не так себе пригадати, як від всього серця побажати іншим кращого життя ніж сам маю. Знаю, що й Вам там не легко, але Ви хоч можете про щось думати, над чимось міркувати... і тим більше хочеться від всього серця побажати Вам і Вашій Пані Дружині в здоров'я зустрічати та провести свята та Новий Рік! Дай Боже, щоб Новий Рік обдарував Вас здоров'ям, якого в цю пору так потрібно нам, щастям та успіхом. А головне, щоб цей рік був останнім нашої скитальщини! Так хотілось би особисто завітати до Вас та привітати Вас нашим "Пане Господарю радуйся...!", але простори великі та щоденна праця не легка дозволяють хіба лиш мріяти про це. Хай же тоді цей лист буде тим радісним святочним привітом "Пане Господарю радуйся...!".

Прошу також вітати від мене усіх Колег, та побажати їм Радісних Свят та щасливого Нового Року!

З правдивою до Вас пошаною - Ваш Іван Драбати́й."

===== 0 =====

Проф. Др. Розгін Іван із Детройту пише:

"... Позатим повідомляю Вас, що нас всіх тут і далі Бог милує. Живемо і втішаємось американською волею. Це дійсно найбільший скарб людини. Передбачувана на листопад 1951 р. вечірка УТГІ - не відбулася, а перенесли її на 26. січня 1952 року. Не знаю, як то вона нам вдасться, сподіємось, що добре. На нью-йорські події ніяк не реагуємо і не знаємо, що там робиться.

Прошу здоровити всіх Колег. З правдивою пошаною - Іван Розгін."

===== 0 =====

Доц. Др. Кононенко Олег з Бунтону (США) пише:

"... Ваш лист і "Вісті УТГІ" ч.2 дійшли до мене в деяким запізненням. Справа в тому, що я перемінив мешкання, щоб бути ближче до місця праці.

Щодо "Наукового Бюлетеня УТГІ", то я був би Вам надзвичайно вдячний, як би Ви могли його й надалі присилати. Ви просите

про дописування до нього. Я наразі тут зробив лише одну маленьку працю технологічного характеру. Не знаю, чи вона Вам підійде, а врешті я спробую звести одержані мною дані до купи та вислати Вам.

З щирою пошаною - Олег Кононенко."

Щиро дякуємо за Вашого листа та очікуємо на заповіджену Вами працю.

===== 0 =====

Науковий Сектор УТГІ одержав із Японії від "Geological Survey of Japan" листа-подяку за переслання їм нашого "Наукового Бюлетеня УТГІ" такого змісту:

"Маю за честь повідомити Вас, що ми одержали "Науковий Бюлетень" і висловлюємо Вам нашу подяку за цей цінний дар. Будемо дуже раді і в майбутньому мати з Вами контакт.

22. жовтня 1951 року.

Н.Огара - бібліотекар."

При цьому слід завважити цікаву судьбу цього письма. Здається, що через недогляд секретаря цього ж інституту було заадресовано до нас ось як: "Ukrainisches Tech.-Wirtschaft. Institut, Augsburg 6, Postschliessfach 22, U k r a i n i e n."

Письмо це прийшло до нас з такою зміною: "Ukrainisches" і "Ukrainien" перекреслено, натомість типовим характером письма, а особливо барвою чорнила (із хемічного олівця) було написано "Deutschland" із відбитком додатково положеної печатки такого змісту: "МЕЖДУНАРОДНОЕ". І всетаки, по 4-ох місяцях мандрівки, ми його одержали.

===== 0 =====

Найбільшим щастям для чоловіка - мати від народження непереможений нахил до якогось заняття, що заповнило б ціле його життя: принесло б радість, - без огляду на те, яке це буде заняття: виріб кошиків чи зброї, копання каналів чи скульптура або поезія.

Е м е р с о н.

Хто очікує, що хтось призначить йому якусь працю на світі, - умре, поки щось зробить.

Л о в е л ь.

Бечелер оф Арт
Зеновій Лев МЕЛЬНИК

ДЕЯКІ МОЖЛИВОСТІ ЗБІЛЬШЕННЯ ЗИСКУ ПІДПРИЄМСТВА.

- - - - -

Дуже часто поступовання американців є для нас незрозуміле. І самі теоретичні студії ніяк не можуть дати нам повного задоволення у збагненні американської душі. Маю на думці "душу" не поодинокі людини, а групи людей об'єднаних інтересами, скажімо, хоча би економічними. Певніми

Америка - країна несподіванок і куріозів: аж до дивовижних і цікавих фінансових обрахунків, які доводять до того, що держава силою своїх власних законів "сплачує" майже половину довігу фірми-підприємства.

Проте не всі речі тут належать до цілковитих новин; більшість з них загально відомі у фінансових колах. Для приступності хочу почати від загально знаного факту, що одною з особливостей американської економіки є продаж підприємствами свого майна й пізнішого його вирентовування. Та хоча як абсурдним виглядав би цей процес - по докладніших розслідуваннях виказуються наукові підстави його доцільності. (Для докладності студій відсилаю читачів до книжки проф. Давіса Айтемана: "The Lease as a Selling and Financial Device").

Вже давно минув той час, коли господарські дібра стояли вільними і експлуатація їх, при релятивно малому зусиллі, приносила сміливцям великі зиски. Вже навіть і в Америці проблема розподілу дібр і зисків стає справою повсякденною і економічна система далеко відбилася від лібералізму. Державна влада починає втрутатися в господарську активність як одиниць так і інституцій. У висліді регулювання маємо загально низьке відношення зисків до оборотів (торгу) - часами до 3-5%. Змінлива господарка, роздута т. зв. фінансовими "суперструктурами" (financial super-structure) особливо чутлива на циклічні рухи. При такому стані річей слабкий подув економічної негоди змиває зиски маловискових підприємств. Великі ж підприємства знаходяться в подібних обставинах їх монопольного становища. І коли рівень зисків падає не через неефективність продуктивного процесу, а через зниження поступу й скорочення ринку, - навіть і психологічний вплив "супер-удосконаленої" американської реклами нездібний зарадити. В особливій пригоді стають тоді фірмам їх постійні працівники-фінансисти, на оплачування яких можуть собі дозволити тільки більші підприємства.

Вся робота економіста, якого роль й значення зростає з загостренням економічних криз, полягає в "заощадженні" для підприємства великих грошей, на покриття чистих страт чи на збільшення зиску для акціонера. Мусимо усвідомити собі, що фінансовий "заробіток" чи "заощадження" - це тільки один із численних засобів самозбереження в конкуренції. А приймаючи до відома, що при здобутті капіталу висотою кількадесят мільйонів грошових одиниць, незначна помилка в фінансових калькуляціях може нанести незреалі-

зовану або йзреалізовану страту грубих соток тисяч грошових одиниць, зрозуміємо чому фінанси - це безжалісна й холодно-кровна калькуляція боротьби за існування підприємства!

Вислідом подібних калькуляцій і є згаданий процес продажу власного майна підприємства асекураційним фірмам з метою їх пізнішого рентування. Для прикладу візьмемо білянс одної американської фірми на Алясці й для полегші заокругляємо цифри та скоротимо їх.

Активи білянсу виказують:

каса	дол.	600.-	
сирівці		7.900.-	
готові вироби		8.100.-	
рахунки до одержання		11.400.-	28.000.-
грунт підприємства			5.000.-
фабричний будинок		10.000.-	
амортиз. фонд		1.000.-	9.000.-
машини		60.000.-	
аморт. фонд		6.000.-	54.000.-
будинок магазину		35.000.-	
амортиз. фонд		3.500.-	31.500.-
Р а з о м активи			127.500.-

Амортизаційна рата: фабр. продукту 1.000.-, машин 6.000.-, будинка магазину 3.500.-, чисті зиски за той рік - 3.850.-дол. Фірма передбачує потребу збільшення продукції, яка (як обраховано) дасть грубого зиску (operating profit) 35.000 дол. Для збільшення продукції вирінає konieczність збільшення постійного оборотового капіталу, як виказало докладне бюджетування на кожний місяць наступного року: на 32.000 дол. Капітал цей, з огляду на капіталову структуру пасивної сторони білянсу, як також багато інших причин, не можна було одержати ні з фінансового ринку, ні від комерційних банків. Оцінка продажу майна виказала, що подібну кількість капіталу може дати тільки продаж машин, поскільки гіпотечний довг стояв на фабричному будинку ще 26.000 дол., на магазинному будинку 20.000 дол., та довг на машинах 18.000 дол.

Припустім, що асекураційна фірма X після оцінки машин запропонувала заплатити нам за них 35.000 дол. місячно. Здавалося б, що рентова оплата 18.000 дол. річно абсолютно відкидає пропозицію. Але розгляньмо ситуацію ближче!

Вийдім з фінансового заложення, що тільки оборотовий капітал приносить зиск, при чому скорочуємо поняття оборотового капіталу до його фінансового розуміння. Уважавши біжучі кошти амортизації різного сталого майна частиною оборотового капіталу, яка була раніше передплачена, додамо до повного оборотового капіталу -

	дол.	28.000	
ще й аморт. фабр. будинку		1.000	
аморт. маг. будинку		3.500	
аморт. машин		6.000	
Разом обор. кап. минулого р ку	дол.	38.500	(який при- несе нам 10% зиску).

Враховуючи продаж і їх рентування образ зміниться:

минулорічний оборотовий капітал	дол.	38.500
з продажі машин	+	35.000
з амортизації машин	-	6.000
новий оборотовий капітал	дол.	67.500

Модифікуючи даліше наш запроектований рахунок страт і зисків, приймемо під увагу:

передбачений зиск	дол.	35.000
за рентування машин	-	18.000 (річно)
з амортизації машин	+	6.000
		23.000
40% дохідового продукту		9.200
Чистий зиск	дол.	13.800

Зіставимо обидві можливості:

	Оборотовий капітал	Чистий зиск	% зиск до оборотового капіт.
А. неприняття пропозиції	38.500	3.850	10 %
Б. прийняття пропозиції	67.500	13.800	20,44 %
р і з н и ц я	29.000	9.950	34,31 %

Таблиця підповідає: чи краще держатися давньої продукції й брати 10 % зиску на капітал, чи (через продаж машин) збільшити продукцію й одержати 20,44 %? А щодо самого продажу машин: чи можна з огляду на економічну доцільність злегковажити капітал, що, при всіх інших рівних умовах, принесе нам кожнорічно 34,31 % зиску на себе?

Приймаючи до уваги постійну мінливість форм і потреб економіки й підприємства, при доброму "часуванні" різних способів одержання й форм капіталу, цей спосіб виправдується у певних умовах.

Відгадування і відчуття можливостей фінансового ринку, а в зв'язку з тим й еластичність фінансового планування, а найважливішими передумовами успіху підприємства і фінансиста, і коли з різних причин та-чи-інша форма капіталу стає невигідною для фірми, фінансиста удаються до інших засобів "зароблення" грошей своїми обрахунками. Про деякі з тих дещо більш цікавих засобів - іншим разом.

Від Редакції. Редакція радо помістила працю п. мгр. Зеновія Льва Мельника, б. нашого студента Економічного Факультету.

З поміщенням цієї праці висловлюємо надію, що молодий адепт науки буде стало з нами співпрацювати, поміщуючи свої праці в наших виданнях.

Рівнож надіємось, що почин п. мгр. Мельника буде поштовхом і для других наших молодих науковців.

Інж. М. Галів.

Ч И С П Р А В Д І Т А К ?

ВІД РЕДАКЦІЇ. Пан інж. Г а л і в Микола, абсолювент нашої "Альма Матер", надіслав нам статтю-відповідь, яку післав до Редакції "Українського Самостійника", відповідаючи п.М.М. на його статтю в "Українській Думці", і рівночасно прислав її до Редакції "Вістей УТГІ" для інформації. Редакція з приємністю стверджує, що самі абсолювенти відчували, яке зло заподіяв п. М.М. нашій високій школі своїми злобними висновками в згаданій статті, і відповідно до того zareагували.

У часописі "Українська Думка" ч.4/254, рік VIII, з дня 24. січня 1952 р., що виходить в Лондоні (Англія), появилася стаття під заголовком "Чи не найважливіша справа?", автором якої є М.М.

Вже сам заголовок вказує на обговорення дуже важливої справи. І так автор згаданої статті порушив важливу й під сучасну пору актуальну проблему, а саме: долю української науки та науковців. Немає де правди діти, але ця проблема в нас сьогодні на еміграції подекуди є навіть дуже занедбаною. Вірно підкреслено в статті М.М., що українська наука тільки на еміграції має можливість незалежно, свobodно та правдиво говорити, бо на Рідних Землях учора, сьогодні та ще може завтра всі наші національні святощі: наука, культура і т. п. - спотворені. Сама проблема цієї справи є дуже широка і потребує довшого часу студій, знання життя цієї дійсності, щоби могли вірно й об'єктивно проаналізувати, не керуючись суб'єктивними подобаннями даних речей, та надати певним справам дійсної ваги.

Нажаль автор до цієї проблеми в той спосіб не підійшов, бо подекуди кинув своє об'єктивне світло на дані справи, не залишаючи собі хоч маленької щілини, якою міг би вийти. При тому головну, провідну думку в статті автор поставив на другому місці, залишаючи її не висвітленою.

Не думаю в цій нотатці порушувати таку важливу проблему, бо це вимагає довгого часу студіювання дотичних до цього матеріалів, але тільки хочу висвітлити певні справи, до яких автор підійшов і насвітлив суб'єктивно, мовляв це все є до нічого і нічого не варте.

Вже від довшого часу тут на еміграції втерлися певні фрази: студіювати тільки українознавство, філософію, політику, суспільно-економічні науки і т. д., а всі інші технічні та природознавчі науки, як будівництво, гірництво, земію, фізику, медицину, ботаніку і т. д. відкидається як зайвий баласт, бо вважається, що у визвольному змагу України цього не буде потрібно. На мою думку-такі і подібні їм твердження зовсім не є вірні. Ось візьмемо для прикладу таку країну, як Мексика. Прошу поглянути чиї там є техніки?-американські. І тому госпо аресту Мексика належить Америці. Персія має техніків англійських. Отже, що буде, коли заберуться англійці, перси мусять закликати інших "приятелів", які ніколи краще не поступлять від останніх. Але є в нас така поговорка: "краще своє латане, як чуже без дір". Це слова глибокі і відповідають на все. У великій мірі до такого поділу спричинився КоДУС, де були більш упривіліювані і менш упривіліювані, більш потребуючі і менш потребуючі КоДУС в першу чергу забезпечував степендіями студентів українознавчих та суспільно-економічних наук. Це подекуди було мачушине трактування. Цим не хочу докоряти КоДУС-ові, але для ясності ці речі треба згадати. При тому ми забуваємо одне, що не можна вимагати, щоби всі

студенти студіювали ці "найбільш конечні студії", бо не кожний має однакове заінтересування. Також не можемо забувати, що на Україні не має так багато цих техніків, яких іноді ми собі уявляємо. Прийдеться використовувати своїх "поганеньких", бо чужих так скоро не знайдеш. Всі ці справи мусять стояти перед нами ясними.

Як в природі існує певна гармонія, так і в суспільстві силою обставин мусить бути також ця гармонія і спрямовані проти цього зовнішні сили не змінили і не змінять цієї закономірності.

Автор статті "Чи не найважливіша справа" наводить такі яскраві моменти про українські високі школи на чужині: "... З цього погляду започатковані еміграцією між першою і другою війнами заходи в науці і школі в напрямі технічному нічого корисного, крім злого, не принесли (маю на увазі подебрадську Академію, Український Технічно-Господарський Інститут і інші того рода почини, які продовжують і до нині та на які без користи витрачається національна енергія й засоби)." І в дальшому автор пише, "... для цілей вишкільних ці заходи абсорбували багато молодих сил, студентів, які в масі своїй безвислідно змарнували час...". А тепер подивимося, з якого заложення вийшов автор та до якого прийшов, цитую "... Роля української еміграції має позитивне значення лише до того часу і до тієї міри, поки кожна українська людина, незалежно від того, громадянином якої держави є, уроджена в Україні чи Канаді, або в ЗДА, Бразилії чи Аргентині, відчуває себе духово українцем і особисто та збірно щось для визволення своєї прадідної батьківщини - України - зроби́ла.

В статті автор сам собі суперечить. Як виходить з повищих цитат, автор пише, що треба бути духово українцем і щось трохи зробити для визволення України, тоді еміграція себе оправдає. А чи УГА-УТГІ не є українською високою школою? Чи УГА-УТГІ не творила українські наукові сили? Чи УГА-УТГІ нічого не зробила для визволення України? Чи УГА-УТГІ не стояла на сторожі і не була носієм української культури і науки на чужині?

Автор зовсім спокійно, за одним помахом руки перекреслив всю тридцятирічну працю УГА-УТГІ, називаючи її злочинною. Гадаю, що можна все робити, але не топтати національних цінностей, яких в нас так дуже мало, бо все понижив ворог, а тут автор так спокійно поставив крапку над "і". Можна не любити окремих осіб, чи їх політичних поглядів, але не перекреслювати і не знецінювати української кузні - УГА-УТГІ на чужині, з якої вийшло і далі виходить так багато молодого наукового нарізку та борців за Україну. Автор може забув, що УГА-УТГІ заснована тими ж учасниками визвольних змагань сімнадцятих років, що, замінивши зброю на книжку, далі продовжували боротьбу за національне і соціальне визволення України. Автор мабуть не знає, що в УГА-УТГІ були заочними студійниками українські політичні в'язні польських тюрем: Дрогобича, Вронок, Св.єнтожиської і інших. Майже всі сільсько-господарські гуртки, що були за Польщі на Західних Українських Землях, були працею тої ж подебрадської Академії. Яку ролю відіграли ці гуртки в той час - не доводиться говорити. Про це найкраще скаже історія. Мабуть авторові також не відомо, що за період існування Академії в Подебрадах закінчило 560 осіб студії з титулом інженерів різних фахів. Це ці інженери, що, за

словами автора, "змарнували час". Це вони вложили багато праці на Закарпатті і Західних Українських Землях, приміняючи там те знання, що його здобули в УГА-УТГІ. Багато з цих невтомних працівників на національному полі було й сьогодні є на керівних становищах українського громадського життя.

Ці "злочинці" (члени УГА-УТГІ), що "нічого доброго, крім злого не зробили", видали сотні публікацій, студійних матеріалів в своїй та чужих мовах, якими сьогодні користуються не тільки студенти УТГІ, але й студенти УВУ, як також українські студенти німецьких високих шкіл. За цілий час тридцятирічної праці УГА-УТГІ закінчило студії 860 студентів з титулами інженерів, докторів і магістрів. З них уже багато на місцях нового поселення працює по фаху і тим самим несуть добре ім'я української високої школи і української спільноти на еміграції. Хіба ж це не є великий вклад до загальної визвольної української національної скарбниці?

Автор згаданої статті вважає, що УТГІ це тільки школа техніків. На жаль і в цьому випадку помиляється, бо не знає тих найпростіших відомостей про УТГІ, а саме: які існують факультети при ньому. УТГІ має слідувачі факультети: агрономічно-лісовий, економічний, інженерно-будівельний, хемічний, ветеринарний, фармацевтичний і Сектор Позаочного Навчання (на якому студіює 1635 студентів-позаочників). А чи справді агрономічно-лісовий і економічний факультети можна зачислити до виключно технічних наук? А чи вивчення ґрунтів та природних багатств України не буде належати до україністики?

кинув

З повишого видно, що не має того "злого", що зробили УГА-УТГІ. Автор М.М. таке очорнення, не подаючи для цього жодних фактів. Може автор мав на увазі окремих людей, а не УТГІ як високу школу?

Мені здається, що автор найменше завдав собі труда, щоб висвітлити ті основні питання, які собі поставив в згаданій статті, бо йому йшло про те, щоби одним помахом пера перекреслити всю довголітню важку працю УГА-УТГІ і зовсім її вилучити з українського життя. Бо, якщо-б справді авторові М.М. йшло про критичний підхід до діяльності УГА-УТГІ, то він повинен був хоч поверхово простудіювати історію цієї високої школи і тоді напевно був би не писав таких абсурдів. Коли автор М.М. у своїй статті до певної міри класифікує науковців, то таки треба було подбати, щоб ці всі твердження підкріпити фактами і більш солідно опрацювати саму статтю.

Ось так автор М.М. шанує невтомну працю засновників і працівників УГА-УТГІ, яких багато вже не має серед живих, обкидаючи їх болотом та називаючи їх "злочинцями". Але воно так є, що людина вмие цінити і шанувати щось тоді, коли його втратить, коли вже дана річ не існує. Чи воно не так?

Чи автор М.М. не вважає осягом української еміграції те, що ми тут маємо високу школу і студіююча молодь одержує незвичнену, правдиву науку, яка навіть подекуди далеко вище стоїть, як американські коледжі. Гадаю, що не варто і зовсім не корисно недооцінювати свого, а тимчасом вихвалювати та переоцінювати чуже. Трохи критичного підходу до цих справ, тоді все знайде належне місце. Якщоб інші національності мали на емігра-

ції свою високу школу, то напевно вони зовсім інакше використали б її існування під кожним оглядом і ніхто не відважився б поставити питання про її ліквідацію. А в нашому суспільстві на еміграції замість того, щоби скапіталізувати ці велитенські надбання, виноситься особисті і суб'єктивні осуди та поміщується в українських часописах.

Треба радіти, що українська суспільність не поділяє осудних думок автора М.М.-за винятком часопису "Українська Думка".

Вірю, що такі безвідповідальні осуди на українські високі школи будуть засуджені громадською думкою, а українське суспільство на еміграції вірно відмітить мурашину тридцятирічну працю, яку започаткували і ведуть її невтомні працівники української науки.

Н А Д І С Л А Н О Н А М:

1. "Наша Культура", Науково-популярний місячник української культури. Ч. 4, 1952, Вінніпег, Канада.
2. Комунікат Президії ХУІ-го Звичайного З'їзду Центрального Союзу Українського Студентства,
3. "Hilgardia" A Journal of Agricultural Science Published by the California Agricultural Experiment Station. 1951, Volume 21, Number 1 - 7.
4. "California Agriculture" Progress Reports of Agricultural Research, Published by the University of California College of Agriculture, Agricultural Experiment Station. 1951, Volume 5, Number 9 - 12.
5. "Ukrainian Observer" Published by the Ukrainian Information Service (U.I.S.), 28, Minster Road, London, N.W.2, Great Britain. Vol.I(IV), January/February 1952, No. 1/2.
6. "Export-Club" Mitteilungsblatt des Export-Clubs München e.V. Verlagsort München, Januar/Februar 1952.
7. "Agricultural Publications" California Agricultural Experiment Station and Extension Service. The University of California College of Agriculture. January 1952.

Часто можна облегчити життя, лише поклавши на нього новий тягар.

Добре ім'я можна придбати багатьма ділами, а втратити одним.

О Г О Л О Ш Е Н Н Я

Сектор Позаочного Навчання УТГІ

Найстарша Українська Висока Школа Позаочного Навчання при Українській Політехніці - УТГІ приймає записи на:

1. Економічний факультет,
2. Агрономічно-Лісовий факультет,
3. Високу Школу Державних Наук,
4. Курси:
 - Журналістики (2 семестри),
 - Українознавства (2 семестри),
 - Мов,
 - Ботаніки,
 - Дендрології,
 - Городництва,
 - Садівництва,
 - Рибництва,
 - Обробки шкіри,
 - Міловарства і інші,
5. На курси окремих предметів (по Реєстру).

Використовуйте доцільно час! Учїться! Набувайте фак! Жадайте проспектів (Реєстр) і цїнників (висилаються безплатно). Книжки можете дістати в нас по низьких цінах. Можете студіювати самі або з нашим керівництвом. По закінченню студій (після письмових іспитів) видаються свідчення. Пишіть до нас по докладній інформації. Наша адреса: Ukrainisches

Technisch-Wirtschaftliches Institut
Zw. Postamt München 21,
Ramersdorf - Postfach,
Deutschland, Europa.

Керівництво Позаочного Навчання
У Т Г І.

===== 0 =====

Управа Товариства Українських
Інженерів і Техніків у Німеччині.

Управа Т-ва Українських Інженерів і Техніків у Німеччині звертається із закликом до всіх інженерів-українців на терені Німеччини, які до тепер не відгукнулись - зголошуватися в члени Т-ва. Писати треба на адресу:

Verein der Ukrainischen Ingenieure in Deutschland, e.V.
M ü n c h e n
Dachauer Strasse 9/II.

У власному інтересі повинні голоситися негайно пп. інженери, що сидять в цю пору без праці.

Управа ТУІТ.

В І Д В И Д А В Н И Ц Т В А У Т Г І

Перші числа "Наукового Вюлетеня УТГІ" появлялись дуже обмеженим тиражем - 100 примірників. Останнім часом, в міру наших матеріальних спроможностей, тираж збільшився і так уже останнє число "Наукового Вюлетеня" появилася тиражем 350 примірників.

Однак в міру заінтересування науковим світом нашим "Н.В." і повної обслуги колег педагогічного персоналу, абсолювентів та студентів, і це останнє число тиражу є далеко невистарчальним.

Таке саме явище і з "Вістями УТГІ".

Зі збільшенням тиражу - очевидний зріст коштів, тому пропрацюємо з проханням про можливу матеріальну підтримку. З тою ціллю відкриваємо підпис пожертв на

" В и д а в н и ч и й ф о н д У Т Г І ".

ЛИСТА ЖЕРТВОДАВЦІВ Ч. 3.

На "Видавничий Фонд УТГІ" вложили ш.:

46. Проф. Др. Іваницький Борис, Ректор УТГІ	50,00	НМ
47. Проф. Зайців Микола 1 ам. дол	4,10	НМ
48. Доц. Каплистий Макар 2 ам. дол.	8,20	НМ
49. Козловський Олекса 2 ам. дол.	8,20	НМ
50. Др. Нянчур Григорій	5,00	НМ
51. Масло Віталій	5,00	НМ
52. Инж. Галів Микола	5,00	НМ
53. Масло Віталій	5,00	НМ
54. Инж. Гадзяцкий Микола 1 ам. дол.	4,10	НМ
55. Инж. Покровський Г. 1 ам. дол.	4,10	НМ
56. Доц. Боровський Михайло 4 ам. дол.	16,40	НМ
57. Мельник Богдан 2 ам. дол.	8,20	НМ
58. Проф. Зайців Микола 1 ам. дол.	4,10	НМ
59. Инж. Комаринський Григорій	5,00	НМ

Всім жертводавцям щиро дякуємо.

ЛАНЦЮГОВА СИСТЕМА ПОЖЕРТВ НА ВИДАВНИЧИЙ ФОНД УТГІ.

До нас загостив п. Инж. Галів Микола, абсолювент УТГІ і просив поінформувати його про стан нашої школи та рівень зацікавлення його друзів по-школі, абсолювентів та студентів своєю "Альма Матер". Вислухавши коротко, загального характеру, інформації і зокрема про фінансові можливості щодо видавничої діяльності УТГІ надалі, він заявив, що своєю скромною лептою хоче сприяти до загального поліпшення матеріального стану школи і цїєю пожертвою започатковує ЛАНЦЮГОВУ СИСТЕМУ ПОЖЕРТВ НА ВИДАВНИЧИЙ ФОНД УТГІ.

Пан Инж. М. Галів вніс 5,00 НМ і кличе своїх друзів ш.:

1. Инж. ВЕЛИКОГО Йосафата, США, 3. Инж. ГОЛЯША Степака, США,
 2. Инж. ВИТВИЦЬКОГО Теодора, США, 4. Инж. КОМАРИНСЬКОГО Гр., Нім,
- включитися в ланцюг пожертв на Видавничий Фонд УТГІ і внести в тій же висоті місцевої валюти свої пожертви.

Пан Инж. Гр. Комаринський, відзиваючись на виклик п. Инж. Галіва М., пожертвував 5,00 НМ і кличе своїх друзів ш.:

5. Инж. КУЗЕМСЬКОГО Івана, США, 7. Инж. ДЗЯДИГУ Ярослава, США
6. Инж. ФУРА Івана, США,

включитися в ланцюг пожертв на Видавничий Фонд УТГІ і внести в тій же висоті місцевої валюти свої пожертви.

Х Т О Ч Е Р Г О В И Й ?

П Е Р Е Ї Х А Л И

За останній час переїхали на стале мешкання до місця скупчення педагогічно-адміністративного персоналу УТГІ в Німеччині - Мюнхен-Моосах слідуєчі пп.:

1. Проф. др. Савицький Петро
2. Доц. інж. Пеленський Дамян
3. Проф. др. Орелецький Василь
4. Доц. інж. Шабельський Іван
5. Лект. інж. Зінченко Яків
6. Лект. інж. Лисенко Лука
7. Бідак Богдан - Серетар УТГІ.

До м. Мюнхен переїхав на стале мешкання п. лектор інж. Кроноват Михайло.

В И Ї Х А Л И

До США пп.: Проф. Лукіянченко Гліб з дружиною,
Проф. др. Губарів Юрій з дружиною (літаком ч. 88819),
Лект. др. Нічка Григорій з дружиною (літаком),
Інж. Шматко Іван.

До Австралії п. проф. Гіммельрайх Павло з дружиною.

На новому місці поселення бажаємо їм успіхів. Щастя Боже!

П О П Р А В К А

В числі 3(12). "Вістей УТГІ" у звідомленні із Загальних Зборів Професорської Ради УТГІ на стор. 7. через друкарську помилку пропущено рубрику: "ТНУГА 90 % із своїх прибутків - 1646.- ДМ, то є 0,63 % до всіх прибутків".

Просимо про живу співпрацю всіх ВШ. Колег Педагогічного Персоналу, Абсольвентів та Студентів в "Науковому Бюлетені", надсилаючи свої оригінальні праці, рецензії та критики на фахові журнали з країни Вашого поселення. Дуже побажані короткі вістки про свої особисті переживання та життєві й фахові досягги, придатні до надрукування у "Вістях УТГІ".

Просимо Шановних Колег Абсольвентів та Студентів заохочувати тих колег, які ще не одержують наших видань до подання своїх адрес. Просимо дёржати з нами зв'язок і при зміні своєї адреси повідомляти нас:

Ukrainisches
Technisch-Wirtschaftliches Institut
Zw. Postamt München 21,
Ramersdorf - Postfach,
Europa. Deutschland.

ДРУКУЄТЬСЯ НА ПРАВАХ РУКОПISУ 400 ПРИМІРНИКІВ.

Виходить один раз на два місяці.

Наукова бібліотека
Національного університету
«Києво-Могилянська
академія»

269145 K0

UKMA Library * Book



0563439

269175